

postnl
Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Weikespad 1
5283 NA Boxtel
Nr. 1 | Maart 2026
Gestart in 1992

Rand's Music Magazine



Weinviertler Mährische Musikanten



Die Weinviertler Mährische Musikanten

Geweldige formatie uit Neder-Oostenrijk scoort met de ‘Spritzregen Polka’

Die Weinviertler Mährische Musikanten bestaan dit jaar 20 jaar. Veel muziekliefhebbers hebben deze formatie nog niet zo lang geleden ontdekt en zijn het allemaal met elkaar eens dat deze kapel op een fantastische wijze muziek maakt. De muzikanten maken met zoveel gevoel muziek dat er een enorme ‘rust’ van uitstraalt. Je voelt de beleving meteen. En als je een CD beluistert, dan zijn werkelijk alle nummers aangenaam en precies zo gespeeld zoals deze muziek bedoeld is. De ‘Spritzregen Polka’, geschreven door hun accordeonist Radek Růžička, is in korte tijd buitengewoon populair geworden. Heel veel kapellen hebben deze titel inmiddels in hun repertoire opgenomen. Tijdens het blaaskapellen-festival ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ in het Duitse Freisen in oktober 2025, heb ik deze groep voor het eerst live meegemaakt. Een interview kon uiteraard niet uitblijven. We maken kennis met trompettist/ flügelhoornist en muzikaal leider Gernot Kahofer (op de foto's hieronder en rechts: helemaal links).

Gernot, kun je ons allereerst meer vertellen over de prachtige regio Weinviertel en wat de bijzondere kenmerken van dit gebied zijn?

“Weinviertel is Oostenrijks grootste wijnregio

en ligt in het noordoosten van Neder-Oostenrijk. Kenmerkend zijn de glooiende heuvels, uitgestrekte velden en vooral de Grüner Veltliner: een frisse, levendige witte wijn die bekendstaat om zijn kruidige karakter en strak-

ke zuurgraad, die de regio tot ver buiten de landsgrenzen beroemd heeft gemaakt. In het noorden grenst Weinviertel aan Moravië en in het oosten aan Slowakije. De vele wijnkelderstraatjes in de charmante dorpjes zijn ook



bijzonder en geven Weinviertel zijn unieke karakter.”

Hoe is jullie formatie ontstaan?

“Het idee ontstond tijdens een spontane jamsessie op een ‘Offenen Kellertür’ oftewel ‘Open kelderdeur’ evenement in Galgenberg in Wildendürnbach, één van de mooiste wijnkelderstraatjes van Weinviertel. Vol enthousiasme speelden we muziek met een ongebruikelijke bezetting: twee bugels, tenor, bariton, tuba, drums en accordeon. Deze bijzondere muziekstijl viel erg in de smaak bij de bezoekers – en zo werden de ‘Weinviertler Mährische Musikanten’ geboren.”

Gernot, jij bent de muzikale leider. Wat is jouw muzikale achtergrond en opleiding?

“Ik ben al heel vroeg begonnen met het spelen van de es-trompet – muziek is vanaf het begin een belangrijk onderdeel van mijn leven geweest. In de loop der jaren heb ik ook de tuba en de trombone ontdekt, totdat ik uiteindelijk de bes-trompet vond, die nu mijn belangrijkste instrument is. Na mijn middelbare school heb ik de Universiteit voor Muziek en Podiumkunsten in Wenen bezocht, waar ik studeerde bij professor Carole Dawn Reinhardt en professor Josef Pomberger. Daar heb ik mijn diploma’s ‘Concerttrompet’ en ‘Instrumentale en Vocale Pedagogiek’ behaald. Deze periode was niet alleen een diepgaande opleiding op hoog niveau, maar ook een tijd van muzikale ontdekking en groei. Ik heb mijn techniek en expressiviteit kunnen verfijnen en geleerd hoe ik muziek kan begrijpen en delen.”

Ontplooï je naast je activiteiten met de ‘Weinviertler Mährische Musikanten’ nog andere professionele activiteiten?

“Naast de ‘Weinviertler Mährische Musikanten’ leid ik een muziekschool en geef ik les aan verschillende instellingen. Bovendien ben ik actief in tal van andere muzikale projecten in uiteenlopende stijlen, wat mijn werk gevarieerd en boeiend maakt.”

De meeste muziekliefhebbers zijn het erover eens dat jullie interpretatie en uitvoering van Moravische muziek perfect is. Jullie leggen er zeer veel gevoel in. Elk werk dat jullie uitvoeren is daarom een genot om naar te luisteren. Hoe hebben jullie dat voor elkaar gekregen?

“Hartelijk dank voor dit mooie compliment. Voor mij komt dit gevoel vooral voort uit een diepe verbondenheid met de muziek en haar oorsprong. Moravische muziek vertelt verhalen – over landschappen, over mensen, over vreugde en melancholie. Wanneer je deze muziek niet alleen speelt, maar haar ook écht begrijpt en beleeft, straalt dat automatisch af op het publiek. Het is voor mij ook belangrijk om elk stuk de tijd en ruimte te geven, naar elkaar te luisteren en samen adem te halen. Techniek is natuurlijk een voorwaarde, maar cruciaal is de moed om emoties naar boven te laten komen. Wanneer die bijzondere sfeer, de muzikanten en het publiek samenkomen, ontstaat er iets authentieks – en dat is precies wat deze muziek voor mij zo aantrekkelijk maakt.”

Wat maakt de vele Moravische composities zo bijzonder? Titels die al tientallen jaren oud zijn maar nog steeds enorm populair? Wat is hun kracht?

“Deze Moravische titels zijn zo bijzonder omdat ze uit het echte leven komen. Ze zijn niet bedacht achter een bureau, maar gespeeld op festivals, in kroegen en bij mensen thuis.

De melodieën zijn eenvoudig, eerlijk en komen recht in het hart binnen. Mensen herkennen zichzelf erin, jong of oud. Juist aan die natuurlijkheid en verbondenheid met het leven ontleen ze hun kracht – en daarom zijn ze na al die jaren nog steeds populair.”

Gernot, je broer Franz is drummer bij de ‘Weinviertler Mährische Musikanten’. Hoe bijzonder is het voor jullie om samen in dezelfde kapel te spelen? Komen jullie uit een muzikale familie?

“Het is heel bijzonder om samen met je eigen broer in hetzelfde ensemble muziek te maken. Je kent elkaar al sinds je kindertijd, begrijpt elkaar vaak zonder veel woorden en kunt muzikaal onvoorwaardelijk op elkaar vertrouwen. Dat schept vertrouwen en een heel unieke dynamiek. We komen echter niet uit een muzikale familie. Juist daarom is het des te mooier dat muziek ons door de jaren heen met elkaar heeft verbonden.”

Jullie meest bekende nummer is de ‘Spritzregen Polka’, gecomponeerd door jullie accordeonist Radek Růžička. Hoe is deze compositie ontstaan? Waar haalde Radek zijn inspiratie vandaan?

“De ‘Spritzregen Polka’ is ontstaan zoals veel goede Moravische titels: Radek had een melodie in zijn hoofd die hem gewoon niet losliet. De inspiratie kwam voort uit een alledaagse ervaring – de lichte motregen die hier in de zomer vaak valt. Toen Radek het stuk uiteindelijk van het Tsjechisch naar het Duits vertaalde, was de ‘Spritzregen’ (motregen) geboren – enigszins melancholisch, levendig en precies het juiste beeld voor de stemming van de polka.”

De ‘Spritzregen Polka’ komt op mij inderdaad melancholisch over, met zijn vele



herhalingen. Het is betoverend, een echte oorwurm, alsof de componist een vraag stelt en constant op zoek is naar nieuwe antwoorden. Het is alsof het urenlang zachtjes regent terwijl de zon weigert door te breken. Wat vind jij van de melodie? Welke gedachten komen er bij je op? Dat zou ook een goede lezersvraag zijn!

“Toen we het stuk voor het eerst speelden tijdens een repetitie, was het meteen duidelijk: dit is perfect voor ons! De polka heeft pit en is ongelooflijk aanstekelijk. Misschien is dat wel precies het geheim – het is eerlijk, prenteloos en gewoon leuk, zowel om te spelen als om naar te luisteren.”

De ‘Spritzregen Polka’ kan nu al als een klassieker worden beschouwd. Steeds meer kapellen voegen dit nummer toe aan hun repertoire. Hoe ervaren jullie deze wereldwijde belangstelling?

“Het is natuurlijk een groot plezier om te zien dat de ‘Spritzregen Polka’ zo goed wordt ontvangen en dat steeds meer kapellen het aan hun repertoire toevoegen. Voor ons is het een prachtig teken dat dit nummer mensen raakt en vreugde brengt – precies de reden waarom we altijd muziek hebben gemaakt. Het is fantastisch om te zien hoe een melodie die oorspronkelijk in onze repetitieruimte is ontstaan, nu een eigen leven leidt en door andere muzikanten wordt voortgezet.”

Jullie verzorgden een fantastisch optreden tijdens het festival ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ in Freisen in oktober 2025. Hoe hebben jullie de sfeer in Freisen ervaren?

“Freisen was ronduit magnifiek! De sfeer daar is moeilijk te beschrijven – een publiek dat zich verbonden voelt met elke noot, oprecht meeleeft en de muziek beleeft. Je voelt meteen de energie die de hele zaal vult. Voor

ons als muzikanten is zoiets een bijzonder moment, omdat je beseft dat de muziek niet alleen gespeeld wordt, maar echt samen beleefd wordt. Dat maakt een optreden onvergetelijk.”

Radek Růžička heeft al verschillende prachtige composities geschreven. Ik kan me voorstellen dat jullie erg blij zijn dat hij jullie kapel zo’n uniek karakter kan geven. Dat is een enorme aanwinst, nietwaar?

“Absoluut, het is een enorme aanwinst voor ons. Het is gewoon fantastisch om met zo’n creatieve geest samen te werken en zijn composities tot leven te brengen. We spelen ook werken van andere componisten, evenals originele composities van leden van onze band. Christian Eisenhut op tenorhoorn (solistrombonist bij de ‘Volksoper Wien’), Stefan Gottwald op bariton (dirigent van de ‘Polizeimusik Wien’), Christoph Nadler op tweede bugel (jazzmuzikant en muziekdocent) en Werner Zeiner op tuba (muziekdirecteur van de ‘Polizeimusik Niederösterreich’) dragen allemaal hun eigen ideeën en vaardigheden bij om ons repertoire gevarieerd en levendig te houden.”

Op zaterdagavond 7 maart 2026 spelen jullie in Boxtel. Is dit jullie eerste reis naar Nederland? In welke andere Europese landen hebben jullie al opgetreden?

“Ja, ons optreden op 7 maart 2026 in Boxtel is onze eerste reis naar Nederland en we kijken er enorm naar uit! Nederland is al heel lang een droombestemming voor ons en nu gaat het eindelijk gebeuren. Tot nu toe hebben we in verschillende andere Europese landen gespeeld, waaronder Duitsland, Zwitserland, Zuid-Tirol, Tsjechië, Slowakije en zelfs Frankrijk. Het is altijd spannend om te zien hoe goed Moravische blaasmuziek over de grenzen heen begrepen en gevierd

wordt. Elke reis brengt nieuwe ontmoetingen en ervaringen met zich mee die ons als kapel muzikaal verrijken.”

Reizen jullie met een minibus of met meerdere auto’s?

„We reizen met onze eigen toerbus. Dit geeft ons voldoende ruimte voor alle instrumenten en apparatuur, en we kunnen onderweg alvast een beetje opwarmen voor het optreden. Dit is voor ons de meest praktische en comfortabele manier van reizen, vooral bij langere afstanden.“

Hoeveel optredens staan er gepland in 2026?

“2026 wordt een heel bijzonder jaar voor ons: we hebben zo’n 30 optredens gepland, elk concert een uniek avontuur, en tegelijkertijd vieren we ons 20-jarig jubileum. Dit jubileum is een prachtig moment om terug te kijken op twee decennia vol muziek, vriendschap en gedeelde ervaringen. Het vervult ons met grote vreugde om dit bijzondere hoofdstuk samen met ons publiek op het podium te vieren.”

Tot slot: hoe belangrijk is muziek voor jou en welke invloed heeft die op jouw leven?

“Muziek is een centraal onderdeel van mijn leven, het ‘begeleidt’ me al sinds mijn kindertijd, het geeft vorm aan mijn dagelijks leven en het geeft me constant nieuwe energie. Het verbindt mensen, vertelt verhalen en creëert momenten die moeilijk in woorden te vatten zijn. Voor mij is muziek niet alleen een beroep, maar een passie en een vorm van expressie. Zonder muziek zou mijn leven veel leger zijn – het is gewoon een deel van mij.”

Voor meer informatie over de Weinviertler Mährische Musikanten: zie de website <https://www.maehrischemusikanten.at/>
Info optreden 7 maart: www.bbrassboxtel.nl

6-daagse muziekreis

Mayrhofen
Zillertal
Oostenrijk

Voor de zesde keer organiseert Ruud’s Music Magazine in samenwerking met Benelux Cars uit het Belgische Lommel deze reis naar het 4-daagse deels overdekte blaaskapellen-festival Blechlawine in het gezellige Mayrhofen in het Oostenrijkse Zillertal !!!

Bij Blechlawine kunt u vier dagen lang luisteren naar circa 35 blaaskapellen. U kunt in Mayrhofen ook winkelen, een terrasje pikken, of met de skilift de bergen in!

Woensdag 3 juni kunt u om 8.00 uur opstappen in Lommel (België) of om 9.30 uur in Sevenum (Limburg). We reizen deze eerste dag naar ons overnachtingshotel in het Duitse Denkendorf, inclusief 3-gangendiner.

Donderdag 4 juni reizen we enkele uurtjes door naar onze hotels in Mayrhofen. We beschikken over twee hotels. ’s Middags kunt u Blechlawine bezoeken. Het festivalterrein ligt op loopafstand van uw hotel.

Na 4 dagen gezelligheid reizen we in de **tweede helft van zondagmiddag 7 juni** terug naar ons overnachtingshotel in Duitsland om te genieten van een 3-gangendiner.

Maandag 8 juni reizen we na het ontbijt terug naar Nederland. In het Limburgse Vijlen geniet u rond 16.30 uur van een heerlijk 3-gangen afscheidsdiner. Daarna reist onze touringcar door naar Sevenum en Lommel (B).

Meer info: Ruud van Didden, e-mail: rvdidden@planet.nl of tel. 06 - 3603 8691.

Optie

U reist met **eigen vervoer** naar dit festival in Mayrhofen. U komt aan op woensdag 3 juni en reist terug op maandag 8 juni. U verblijft in een hotel met 5x overnachting en 5x ontbijt, inclusief ticket Blechlawine (140 euro).

Reisprijs per touringcar

Vertrek: woensdag 3 juni
Terug in Nederland: maandag 8 juni
Prijs inclusief busreis, hotels, 5x ontbijt, 3x diner en 4-dagenticket Blechlawine: 815 euro p.p. bij 2-persoonskamer.
Toeslag 1-persoonskamer: 65 euro.

Reisprijs met eigen vervoer

Aankomst: woensdag 3 juni
Vertrek na ontbijt: maandag 8 juni
Prijs inclusief hotel in Mayrhofen, 5x ontbijt en 4-dagenticket Blechlawine: 699 euro p.p. bij 2-persoonskamer.
Toeslag 1-persoonskamer: 65 euro.



3 juni
t/m
8 juni
2026



Klostermanns Musikanten

Donderdag 4 juni

Gästerländer Blasmusikanten (CH), Echt Böhmis, Die Lungauer, Kaiser Musikanten, MV Melomania, winnaar Grandprix der Blasmusik 2025 en Viera Blech.

Vrijdag 5 juni

Chisetaler Blaskapelle (CH), die Pfaffenwinkler, die Hattinger Buam, Brothers in Brass, MK Ischgl, Eine kleine Dorfmusik, Klostermanns Musikanten, Nord-Süd-Ost Böhmis, Brassaranka.

Zie ook www.blechlawine.at voor het programma

Zaterdag 6 juni

Standkonzert MK Navis, die Schlanzer, MK Mattei, Tirol Blech, BlechXpress, Von Blech Holz, die Scherzachtaler, die Weinviertler Mährische Musikanten, Junger Schwung en Gehörsturz.

Zondag 7 juni

Musikkapelle Zwölfmagrein aus Südtirol, Original Inntaler Musikanten, Franz Posch und seine Innbrüggler, die Innsbrucker Böhmis, Original Almrauschklang.

Wijzigingen in programma voorbehouden



Weinviertler Mährische Musikanten

Maasgalmkapel Kessenich

41e Blaaskapellenfestival Kessenich op 25 en 26 april 2026

Traditiegetrouw ook dit jaar een interview met enkele leden van de Maasgalmkapel uit het Belgische Kessenich, nabij Thorn en Ittervoort. De Tsjechische blaaskapel Gloria zal dit jaar voor de 15e keer optreden tijdens het jaarlijkse blaaskapellenfestival van de Maasgalmkapel in het laatste weekend van april. Deze Belgische kapel is opgericht in 1980 en staat sindsdien onder de bezielende leiding van Peter Willen. De kapel kent een grote bekendheid in binnen- en buitenland en wordt geprezen voor de mooie optredens met een gevarieerd repertoire. Dit interview vond plaats met muzikaal leider, tenorhoornist en voorzitter Peter Willen, baritonist en penningmeester Ludo Willen en bestuurslid, tevens werkend lid, Theo Leenders. Meerdere thema's worden besproken en dat biedt meer dan voldoende stof tot nadenken.

Hoe kijken jullie terug op het jaar 2025?

Peter: "2025 was voor onze kapel een zeer bewogen jaar, mede door het feit dat ik in 2024 ernstig ziek ben geworden, de gevreesde ziekte die begint met een 'k', en in 2025 meerdere behandelingen en een operatie moest ondergaan. Ik kon daardoor niet altijd

meespelen tijdens optredens en ook het aantal is daardoor lager geweest. Gelukkig hebben we wel altijd een beroep kunnen doen op twee fantastische invallers die we hierbij graag nog eens hartelijk willen bedanken, namelijk Geert Saris en Marc Janssen. Geweldig hoe zij ons in deze toch wel moeilijke

periode hebben ondersteund. Mijn ziekte heeft een enorme impact gehad. Niet alleen voor mijn gezin en mijzelf, maar ook voor de kapel." Ludo: "We kwamen in een situatie terecht waarbij we, laten we eerlijk zijn, allemaal niet precies wisten hoe het gewenste herstel van Peter zou verlopen. Je weet nooit precies wat

je te wachten staat en dat brengt een bepaalde spanning met zich mee. Heel begrijpelijk. Dat is ontzettend zwaar. Sommige mensen durven Peter wel vragen te stellen, anderen hebben daar moeite mee."

Peter: "De repetities verliepen anders. Als je niet compleet kunt repeteren klinkt het anders en dat heeft automatisch een effect op de beleving, het enthousiasme, noem maar op. Als je een been breekt dan weet je dat dit na een aantal weken opgelost is, maar bij een ernstige ziekte is dat volledig anders. Iedereen vraagt zich af: 'Hoe loopt dit af?' en dat eist zijn tol."

Peter, hoe gaat het nu met jou?

Peter: "Na de laatste operatie die 11 uur duurde, mocht ik na twee dagen naar huis, terwijl er vijf dagen gepland waren. Dat was dus zeer positief. En daarmee kwam ook een einde aan de overige behandelingen. Er zijn momenteel dus geen nabehandelingen meer nodig. Daarbij moet ik wel opmerken dat de operatie, waarbij de stoma is verwijderd, wel een effect heeft op mijn darmen. Dat is ook wel begrijpelijk, want die hebben 14 maanden niet hoeven te werken in verband met die stoma. Op dit moment zou ik graag meer willen eten, maar mijn darmen

kunnen dat nog niet aan. Het vervelende is, dat het niet bekend is hoe lang dit nog zo zal duren. Samengevat kan gezegd worden dat de operatie geslaagd is, maar dat het toch nog een niet voorspelbare tijd kan duren voordat mijn darmen weer functioneren zoals vroeger. En dat is uiteraard minder leuk. Gelukkig kan ik wel weer mijn leven oppakken, werken en muziek maken."

Hoe ziet het jaar 2026 eruit voor de Maasgalmkapel?

Theo: "We herpakken ons. Nu, januari 2026, hebben we reeds veertien aanvragen voor optredens ontvangen en daarvan zijn er reeds elf vastgelegd. Uiteraard zal ons blaaskapellenfestival in het laatste weekend van april zoals altijd het hoogtepunt van het jaar vormen. Voor het overige merken we dat de gedrevenheid en het enthousiasme weer terug is in de kapel en daar zijn we zeer blij mee."

Hoe ziet het programma van jullie blaaskapellenfestival eind april eruit?

Ludo: "Op dit moment, 15 januari, is het programma nog niet helemaal compleet, maar het grootste deel van het programma is rond. Op zaterdagavond 25 april openen

de Breethaler uit Maasbree onder leiding van Dennis Leijsten. Daarna treedt zoals gebruikelijk onze eigen Maasgalmkapel op en daarna is het de beurt aan de Tsjechische blaaskapel Gloria. En dat al voor de 15e keer! Deze kapel weet altijd een prima programma te brengen met een mooie balans tussen traditionele titels en meer moderne arrangementen. De entree voor de zaterdagavond bedraagt 17 euro in de voorverkoop en 20 euro aan de kassa."

Theo: "Het programma van zondag 26 april weten we nog niet volledig, maar we kunnen in elk geval melden dat de volgende kapellen zullen deelnemen: Böhmsche Freunde, Judaska, Freunde Echo, De Beekdaeler Muzikanten en Flamcanka. Aan dit mooie rijtje zullen nog twee extra kapellen toegevoegd worden."

Hoe moeilijk of gemakkelijk is het om een aansprekend programma samen te stellen?

Peter: "De samenstelling begint met kapellen die de kern vormen in de middaguren. Daarbij gaat de voorkeur uit naar een kapel met een Moravisch repertoire plus zang en een kapel die Böhmsch georiënteerd is, eveneens met zang. Voor het Moravische deel kiezen we





altijd voor Freunde Echo uit Overloon. Deze kapel komt al jarenlang naar Kessenich. Voor de Böhmische kapel willen we liefst elk jaar een andere kapel en dat is niet gemakkelijk, want het aantal kapellen in dit genre mét zang is relatief beperkt. Voor het totale programma benaderen we meerdere kapellen. De ene kapel reageert zeer snel, bij de andere kan het wel eens maanden duren. Dat laatste maakt het voor ons niet altijd gemakkelijk, want uiteindelijk moet het totale programma op de zondag zowel voldoende afwisseling als entertainment bieden. Alleen op die manier kun je ervoor zorgen dat onze bezoekers zo lang mogelijk aanwezig blijven en genieten. Bij de programmering kiezen we liefst kapellen waarvan we weten dat de kwaliteit constant is. En natuurlijk, als een kapel door omstandigheden één of twee uitstekende muzikanten mist, dan kan dat een invloed hebben. Soms iets meer, soms iets minder. Tijdens ons festival zijn er 400 tot 500 liefhebbers aanwezig en is het gewenst dat de kapellen een goede 'performance' bieden. Om de kwaliteit en daarmee ook de toekomst van ons festival te waarborgen houden we hiermee rekening bij de samenstelling van het programma.”

Ludo: “We zijn er trots op dat we het programma op zondag volledig gratis kunnen aanbieden. En er is doorlopend voldoende te drinken en te eten met diverse keuzes en dat alles tegen zeer democratische prijzen. Het parkeren is eveneens gratis.”

Peter: “Wij vinden het belangrijk dat optredens van blaaskapellen zoveel mogelijk gratis toegankelijk zijn en blijven. Op die manier is er een grotere kans dat mensen die nog niet eerder hebben kennism gemaakt met deze muziek, toch

de stap nemen om te komen luisteren.”

Ludo: “In de praktijk zien we dat steeds meer kapellen ervoor kiezen om entree te heffen. Ook valt op dat de entreprijzen enorm stijgen. Voor een deel kan ik dat begrijpen, bijvoorbeeld als er zaalhuur betaald moet worden, of de kosten voor een geluidsinstallatie, de kosten van flyers enzovoorts. Anderzijds denken wij dat je met de nodige creativiteit ook een heel eind kunt komen. Onze zondagmiddag is daarvan een prima voorbeeld. En voor de kapellen is het fantastisch om voor pakweg 500 mensen muziek te maken. Geweldig toch?!”

Peter: “Ik verbaas mij er wel eens over dat muzikliefhebbers bereid zijn 7,50 of 10 euro te betalen voor een middag met slechts één of twee kapellen, terwijl je een week later ook een evenement kunt bezoeken zonder entree. Entree vragen voor een of twee kapellen vind ik geen promotie voor de blaaskapellenwereld. Heel eenvoudig gezegd: alles wat je aan entree vraagt, maakt de te bereiken doelgroep kleiner. We zouden juist moeten ‘bouwen’ aan een meer uitnodigend karakter van de blaaskapellenwereld.”

Inmiddels is Alexander Wurz, de opvolger van Ernst Hutter, enkele maanden actief. Wat is jullie indruk?

Peter: “Allereerst wil ik opmerken dat Ernst Hutter veel respect verdient voor de wijze waarop hij is omgegaan met de nalatenschap van Ernst Mosch. Naar mijn mening heeft hij dat uitstekend gedaan. Hij heeft de muziek zoals we die kennen van Mosch op een meer spontane wijze gebracht, vrolijker, meer gedurfd en hij heeft dit genre laten evalueren. Persoonlijk vind ik

de muziek in de periode ‘Ernst Hutter’ daarom zelfs aansprekender dan in de periode ‘Ernst Mosch’. Mosch was iets voorzichtiger, het orkest had minder uitstraling. En dat vind ik ook logisch want het was een andere tijd. Rustiger en op diverse vlakken ‘oubolliger’. In de jaren zestig van de vorige eeuw, toen Mosch een enorme groei meemaakte, werden mensen van 60 jaar al ‘oud’ gevonden. Die liepen niet in een spijkerbroek, maar in een zwarte broek met grijze streepjes. Nu is dat totaal anders. Misschien een vreemde vergelijking, maar ik wil daarmee slechts aangeven dat we steeds in een ander tijdperk terecht komen. En nu zijn we aangekomen in het tijdperk ‘Alexander Wurz’. Muzikaal gezien kan ik mij vinden in wat ik tot nu toe gehoord heb. Het is en blijft een toporkest. De manier waarop Alexander Wurz zich presenteert is duidelijk anders dan bij Ernst Hutter. Voor mij persoonlijk hoeft het enthousiasme waarbij hij zich presenteert, ook op sociale media, en ook op het podium, zeker niet groter te worden. Dan wordt het voor mij toch ‘teveel’. Daarnaast: hij brengt muzikale kwaliteit op een andere manier en dat is voor mij toch wel wennen. Muzikanten komen bij bepaalde nummers met vijf tegelijk naar voren om te soleren. Ik vraag mij af of dat meerwaarde heeft. Ik zou graag willen weten wat zijn doelstelling is bij deze aanpak.”

Ludo: “Ik kan me voorstellen dat hij op deze manier een jonger publiek wil aanspreken.”

Peter: “Dat mag uiteraard en is goed, maar daar is Ernst Hutter ook in geslaagd. Wat dat betreft zie ik geen directe noodzaak tot grote veranderingen. Naar mijn gevoel gaat het bij een optreden voor 80% om de muziek en voor 20% om iets te beleven, waarbij een grapje zeker mag. Ik hoop dat Wurz muzikaal gezien de lijn van Hutter volgt, maar ik heb het gevoel dat hij steeds meer een andere weg zal inslaan. Afwachten.”

In Nederland en België leven we momenteel in een tijdperk waarin het voor blaaskapellen steeds meer inspanning vraagt om een evenement te organiseren, terwijl de resultaten en/of bezoekersaantallen eerder dalen dan stijgen. Is een omslag mogelijk?

Peter: “Een omslag is mogelijk, maar daar is een aantal voorwaarden aan verbonden. Of die voorwaarden ingevuld kunnen worden, is een andere vraag. De kartrekkers van de blaaskapellenwereld dienen samen met hun vereniging en hun muzikanten het goede voorbeeld te geven. En dat is alleen mogelijk als er bij alle ideeën en initiatieven een breed draagvlak wordt gecreëerd. Een initiatiefnemer kan alleen maar iets bereiken als er enthousiasme en bereidheid is bij de achterban om mee te helpen: draagvlak. Met onze kapel zouden we nooit elk jaar ons blaaskapellenfestival kunnen organiseren zonder dat draagvlak.”

Theo: “Dat draagvlak creëren wij binnen onze kapel door vooral veel met elkaar te praten, van gedachte te wisselen. Natuurlijk dienen er knopen doorgemaakt te worden, maar alleen als we weten dat bepaalde acties en ideeën gesteund worden, oftewel: kunnen rekenen op breed draagvlak. Hierdoor staan de neuzen in dezelfde richting en is er ook enthousiasme om tot actie over te gaan. Overleg en een breed draagvlak zorgen er ook voor dat mensen zich gehoord voelen, waardoor het enthousiasme

toeneemt om initiatieven uit te voeren.”

Peter: “Als ik breder kijk naar de blaaskapellenwereld in België, en ook in Nederland, dan heb ik het idee dat het draagvlak voor initiatieven niet zelden beperkt is. Kartrekkers zijn vaak enthousiast en willen vooruit, maar in de praktijk zie je dan toch dat het beoogde succes tegenvalt of zelfs uitblijft. Waardoor komt dat dan? Het gevolg is een gebrek aan draagvlak en daardoor ook te weinig daadkracht. Wij durven te beweren dat ons blaaskapellenfestival nog steeds fier overeind staat, ondanks corona enzovoorts, en nog steeds goede bezoekersaantallen genereert dankzij het brede draagvlak binnen onze vereniging en zelfs daarbuiten. Denk daarbij aan de vele vrijwilligers die helpen tijdens de opbouw van ons festival. Tijdens het festival zijn 60 helpers in de weer en ook bij de afbouw als het festival ten einde is. En natuurlijk, dat vergt heel veel energie, ontzettend veel energie zelfs, maar het resultaat is er. En niet alleen wat betreft de bezoekersaantallen en de goede reacties van het publiek, maar ook de fantastische verstandhouding binnen onze vereniging. We repeteren twee keer per week. Alleen dat al geeft aan wat onze leden er voor over hebben om lid te zijn van de Maasgalmkapel. Dat is geweldig.”

Theo: “De manier waarop we bezig zijn met de Maasgalmkapel geeft de leden heel veel voldoening. We zijn er trots op om met deze kapel te mogen optreden en elk jaar zo’n mooi festival te kunnen presenteren. Voor ons de mooiste hobby die er is.”

Ludo: “In de loop der jaren is het aantal evenementen met blaasmuziek enorm toegenomen. Er zijn jaren geweest dat ons festival eind april het eerste festival van het jaar was. Nu hebben er al meerdere festivals plaatsgevonden vóór eind april. Het aanbod is groter dan de vraag. Met als gevolg dat de bezoekersaantallen geregeld best wel laag zijn, eigenlijk te laag.”

Even een geheel andere vraag: is er een verschil tussen Böhmische en Egerländermuziek?

Peter: “Ik denk van wel. Egerländermuziek valt uiteraard onder de noemer Böhmische muziek, maar er is wel degelijk een nuance aan te brengen. Persoonlijk ervaar ik Egerländermuziek als de muziek zoals Ernst Mosch die bracht ergens tussen pakweg 1970 en 1985. Dus met een grote bezetting, met een volle klank die zelfs een beetje naar een harmonie of fanfare neigt. Componist Ladislav Kubes senior, van Veselka, heeft composities geschreven, zeker de eerste pakweg 200, die je echt als Böhmisch kunt bestempelen, voor een bezetting die niet zo groot was als bij Mosch. Mosch is ook met een kleinere bezetting begonnen, maar voegde daar steeds meer muzikanten aan toe. En zo ontstond de typische Egerlendersound. Vol, bombastisch, een rijke klankkleur. Veselka, dus Böhmisch heeft twee mellophones voor de naslag. Mosch had trombones. Bij Veselka worden de signalen door een flügelhoorn gespeeld, bij Mosch door een trompet. Dus ja, er zijn best wel verschillen tussen het oorspronkelijke Böhmische genre en de Egerlendersound van Mosch die daaruit is voortgevloeid.”

Is het in deze tijd nog mogelijk om nieuwe composities een exacte typering te geven qua genre?



Peter: “Vele tientallen jaren geleden was het relatief eenvoudig om een compositie te kopiëren aan een bepaald genre, zoals Böhmisch, Egerländer en Mährisch. Naarmate de tijd vorderde, zijn de diverse stijlen elkaar gaan beïnvloeden en hebben componisten ook steeds meer creatieve vrijheid genomen. Daardoor is het niet altijd meer mogelijk een uniek ‘etiketje’ op een nummer te plakken. Dat hoeft overigens niet storend te zijn. Een groot voordeel hiervan is dat de blaasmuziek zich blijft ontwikkelen, en er steeds meer stijlvarianten ontstaan, waardoor het ook mogelijk is om een breder publiek aan te spreken. En natuurlijk, er zullen mensen zijn die bij voorkeur luisteren naar kapellen die vasthouden aan een originele stijl. En ook dat is prima. Met onze Maasgalmkapel kiezen we ervoor om zeer regelmatig nieuwe composities toe te voegen aan ons repertoire, om op die manier de veelzijdigheid van blaasmuziek aan het publiek te laten horen. Daarbij zorgen we er wel altijd voor dat het nummers zijn waarvan wij het idee hebben dat zij bijzonder goed aanslaan. We spelen immers voor ons publiek, en niet alleen voor onszelf. Soms heb je kapellen of componisten die de identiteit van hun muziek koppelen aan de streek waar zij vandaan komen. Ernst Mosch is daar met zijn Egerländer Musikanten het beste voorbeeld van. En hij is daar ook in geslaagd. Anderen hebben dat ook wel eens gedaan, wellicht vanuit een chauvinistische inslag, maar als je goed luistert, zijn deze composities in de kern toch weer te bestempelen als één van de gekende hoofdstromingen. Kortom, niet alles is ‘nieuw onder de zon’. Het belangrijkste is echter dat we openstaan voor nieuwe, aansprekende composities en tegelijkertijd respect behouden voor de nummers die

de blaaskapellenwereld groot hebben gemaakt. Er zijn tientallen of zelfs honderden klassiekers die na zestig of zeventig jaar nog steeds zeer geliefd zijn, ook bij de jongere generaties.”

Hoe reageert het publiek anno 2025 / 2026 op blaasmuziek?

Peter: “Onze kapel kan nog altijd rekenen op zeer goede reacties. Dat blijkt ook uit onze jaarlijkse fandag in augustus, waarop we zeer veel fans mogen begroeten. Tegelijkertijd merken wij ook wel dat er in België en Nederlands muzikliefhebbers zijn die enerzijds graag naar blaasmuziek luisteren, maar anderzijds zeer kritisch zijn. En kritisch zijn mag, maar soms heb ik het idee dat met name muzikanten teveel luisteren naar de ‘foutjes’. Dat vind ik jammer. Leven en laten leven. Elke kapel heeft een eigen karakter, een eigen achtergrond, noem maar op. Laten we proberen met elkaar onze blaasmuziek vooral te promoten, en niet af te kraken. Ja, ook op dit punt is een breed draagvlak, gestoeld op enthousiasme en samenwerking, nodig om te kunnen werken aan een betere toekomst. Met elkaar en niet naast elkaar. Er is altijd baas boven baas.”

Ludo: “Daarnaast is er sprake van een bepaalde verzadiging. En vergeet niet dat liefhebbers ook via sociale media kunnen genieten van blaasmuziek. En daarvoor hoeft je de deur niet uit. Maar je mist dan wel de sfeer, en ook de klankbeleving is anders. Kom maar eens naar Kessenich eind april!”

Voor meer informatie over De Maasgalmkapel: zie de website: www.maasgalmkapel.be of bel Peter Willen: +32 – (0)89 – 564 688 of stuur een e-mail naar: peter.willen@scarlet.be



**Egerländerkapel
uit Elshout (Br)**

De Wiellandermuzikanten o.l.v. Henri Coppens
www.de-wiellandermuzikanten.nl

Boemelkapel Banholt

Info: tel. 06-42441525 / e-mail info@boemelkapel.nl
www.boemelkapel.nl

**Tsjechische blaasmuziek
met zangtrio**

VINOČANKA

Info: André Olden 06 1160 8714 mail: info@vinocanka.nl

Die Original Maaskapelle

Contact: maaskapelle@gmail.com of +31(0)6 - 3038 4176
www.maaskapel.nl

**Blaaskapel
Freunde Echo**

Blaasmuziek met Moravisch karakter, met zangtrio
Freunde Echo Overloon | Info: www.blaaskapel.nl

Tsjechische blaasmuziek & amusementsmuziek
www.judaska.nl

Dirgelländer Muzikanten

Henk Stortelder, telefoon 046 - 4337868
e-mail: henk.stortelder1@gmail.com www.dirgellander.nl

Die Stallfreunde
uit het Brabantse Wintelre

Tsjechische blaaskapel e-mail: diestallfreunde@hetnet.nl
www.diestallfreunde.nl Info: tel. 06 - 3012 0181

Beleef Tsjechië

Voor de 9e keer organiseert Ruud's Music Magazine i.s.m. Benelux Cars deze geliefde reis. De reis naar Zuid-Moravië in Tsjechië vindt plaats via een overnachting in het Duitse Denkendorf. In Tsjechië verblijven we, zoals altijd, in het gastvrije hotel van manager Frantisek Kotek in de plaats Strážnice. Deze relaxte reis is ook geschikt voor iets oudere muzikelliefhebbers. Onze touringcar maakt onderweg regelmatig stops.

Woensdag 8 juli

In de ochtend omstreeks 8.00 uur vertrekken we vanaf de vertrekhal te Lommel. Vervolgens rijden we naar de opstapplaats Sevenum in Limburg, waar reizigers om 9.30 uur instappen. Rond 18.00 uur zijn we in ons overnachtingshotel in Denkendorf (D). Met een driegangendiner en een drankje wordt ook deze eerste avond al gezellig!

Donderdag 9 juli

Na het ontbijt reizen we door naar Tsjechië. Rond 18.00 uur arriveren we in ons vertrouwde hotel in Strážnice in de regio Zuid-Moravië. Tijdens het diner zorgt het ensemble van blaasorkest Strábnanka voor typische Tsjechische volksmuziek met vrolijke polka's en walsen. Wie dit één keer heeft meegemaakt is voor altijd een liefhebber.



Boottocht

Vrijdag 10 juli

Na het ontbijt kunt u kiezen om mee te gaan naar de diertuin in Hodonin (optie) of 's middags mee te varen tijdens een boottocht over het Bat'a-kanal (optie). Beide excursies meemaken is uiteraard het leukst! 's Avonds dineren we in Hotel Strážnice met muziek van orkest Dolinecka, met ook een accordeonist.



Zaterdag 11 juli

In de ochtend kunt u op eigen gelegenheid Strážnice verkennen (bijvoorbeeld de kerk) of meegaan naar het Openluchtmuseum (optie) in Strážnice. Hier ziet u hoe de Tsjechen in vroeger tijden woonden, leefden en werkten. In de vroege middag reizen we naar het Túřarankafestival in Rakvice met drie of vier blaaskapellen van het hoogste niveau. Naast het feestterrein ligt een gezellig eetcafé. Rond 21.00 uur reizen we terug naar ons hotel in Strážnice.

Zondag 12 juli

In de ochtend bezoeken we Kasteel Milotice. Hier kunt u in historische kleding (optie) een wandeling door de kasteeltuin maken. Geniet op de binnenplaats van koffie en gebak of een ijsje. Daarna rijden we naar de plaats Ratibkovice waar in het voetbalstadion een blaaskapellenfestival plaatsvindt. Rond 18.00 uur zijn we terug in ons hotel om te dineren. Aansluitend op loopafstand een verrukkelijke wijnproeverij (optie).

8-daagse muzikale reis van 8 tot en met 15 juli 2026

Kasteel Milotice

Maandag 13 juli

We reizen naar de hoofdstad van Slowakije: Bratislava. U kunt het oude centrum op eigen gelegenheid verkennen of meedoen (optie) met de stadswandeling onder leiding van een Duitstalige gids. Terrasjes, winkeltjes en restaurantjes zijn er in overvloed. Proef de sfeer van deze prachtige stad! Na terugkomst in ons hotel in Strážnice is er een driegangendiner en vrolijke muziek van Lukasz und seine Musikanten.

Lukasz und seine Musikanten

Dinsdag 14 juli

Na het ontbijt gaan we op weg naar Denkendorf in het Duitse Beieren. In de vroege avond een driegangendiner en onder het genot van een drankje terugdenken aan Zuid-Moravië.

Woensdag 15 juli

Na het ontbijt reizen we naar Vijlen in het Nederlandse Limburg. We arriveren rond 16.00 uur. Hier staat een overheerlijk driegangen afscheidsdiner voor ons klaar. Rond 18.00 uur rijden we door naar Sevenum en Lommel (België).

Reisprijs: 935 EURO p.p. bij 2-persoonskamer
Deze reis is inclusief

- * 2x verblijf in overnachtingshotel in Gasthof Pension Post in Denkendorf in het Duitse Beieren met driegangendiner
- * 5x verblijf in 3-sterrenhotel in Hotel Strážnice (met lift) in Strážnice in Zuid-Moravië (Tsjechië)
- * 4x driegangendiner in Hotel Strážnice
- * Driegangen afscheidsdiner in Vijlen (NL)
- * Festivals / alle optredens van blaaskapellen
- * Bezoek aan kasteel Milotice en Bratislava
- * Reis per touringcar met toilet & airco
- * Toeristentaal & reserveringskosten
- * Excl. toeslag eenpersoonskamer: € 130,-

- Te kiezen opties (vooraf reserveren)**
- * Bezoek aan diertuin in Hodonin: € 8,-
 - * Boottocht over het Bata-kanal: € 17,50
 - * Bezoek aan Openluchtmuseum: € 8,50
 - * Historische kleding kasteel Milotice: € 16,-
 - * Deelname wijnproeverij in Strážnice: € 10,-
 - * Stadswandeling met gids in Bratislava: € 10,-

Reservering

Ruud van Didden / Ruud's Music Magazine,
ruiddidden@planet.nl of telefoon 06- 3603 8691. Facturatie via Benelux Cars. Wijzigingen in het programma voorbehouden.



Matthias Joos

Kapelmeester van die ‘Kapelle der Kapellmeister’

In het weekend van 17 t/m 19 oktober 2025 vond in het Duitse Saarland het festival ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ plaats. Voor mij was dit de allereerste kennismaking met die ‘Kapelle der Kapellmeister’, onder leiding van Matthias Joos. Een enorm gedreven kapelmeester die samen met zijn muzikanten (dus ook kapelmeesters) een werkelijk fantastisch optreden wist te verzorgen. In totaliteit stond hij vier keer op het podium tijdens dit festival en dat vormde voor mij de aanleiding om Matthias uit te nodigen voor dit interview. Het resultaat is naar mijn mening een schitterend ‘document’ waarin Matthias zijn visie en mening geeft over de (internationale) blaaskapellenwereld. Ik kan alleen maar hopen dat we die ‘Kapelle der Kapellmeister’ ook een keer in Nederland kunnen begroeten en nader kennis kunnen maken met Matthias Joos. Veel leesplezier!

Wie is Matthias Joos? Vertel iets over jezelf. Wat doe je beroepsmatig en wat is jouw levensvisie?

“Hartelijk dank dat ik hier mag zijn voor dit interview! Ik ben Matthias Joos, 40 jaar oud, oorspronkelijk afkomstig uit Schwaben – een waar blaaskapellenbolwerk in Zuid-Duitsland. Tegenwoordig woon ik in Darmstadt met mijn vrouw en onze twee zoons. Je zou kunnen zeggen: van het muzikale centrum naar een ‘blaasmuziek ballingschap’ in Hessen.

Professioneel ben ik verantwoordelijk voor de Europese klanten van de automotive toelevancier HARMAN – bekend van audiomerken als JBL, Bowers & Wilkins en Harman Kardon. Ik ben tevens directeur van Harman Becker Automotive Systems GmbH. Ik ben een ambitieus persoon – zowel professioneel als muzikaal. Maar ik ben ervan overtuigd dat succes alleen komt als je met de juiste mensen samenwerkt en ze effectief aanstuurt en motiveert. Mijn motto is: werk met overtuiging, leid met hart en ziel en inspireer met enthousiasme. Energie, helderheid en respect zijn in een team net zo belangrijk, ook op het podium.”

Bezoekers van het blaaskapellenfestival ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ konden jou in oktober 2025 in actie zien bij verschillende blaaskapellen. Deze muziek is ongetwijfeld je grootste passie.

Hoe omschrijf je die passie en hoe ben je in de brassmuziek terechtgekomen?

“Het festival ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ was echt iets bijzonders – een absoluut hoogtepunt voor mij! Ik heb vier keer op het podium gestaan: met die ‘Kapelle der Kapellmeister’, met mijn vrienden van Happaranka, die Bembel Musikanten en op zondag met die Schaumberg Alm Musikanten XXL. Het was een ongelooflijke ervaring.

Mijn kennismaking met de blaaskapellenmuziek was vrij klassiek: eerst de blokfluit, daarna de tenorhoorn. Mijn buurman was destijds dirigent van onze plaatselijke muziekvereniging, mijn overgrootvader was één van de oprichters, mijn grootvader speelde er, kortom... muziek hing gewoon in de lucht bij ons thuis. Een grappige anekdote: de dirigent heette Ernst Kaiser, en hij deelde niet alleen zijn voornaam met Ernst Mosch, maar had ook een beetje ‘zijn manier van doen’, hoewel ik dat pas veel later doorhad. Vanaf 1995 was ik een vast lid van de muziekclub, maar ik stortte me pas echt in de blaaskapellenwereld zo’n twaalf jaar later, toen ik bij blaaskapel Charivari ging spelen. Vanaf dat moment groeide mijn liefde voor de blaaskapellenmuziek alleen maar.

Wat fascineert me er zo aan? Blaaskapellenmuziek is ongelooflijk direct en emotioneel – en tegelijkertijd veeleisend. Er komt zoveel nauw-

gezet werk bij kijken: klankkwaliteit, frasering, timing, balans. Wanneer een ensemble één geheel wordt, voel je dat fysiek – als muzikant én als luisteraar. Na verloop van tijd ben ik gaan begrijpen hoeveel expressie, stijl en diepgang deze muziek bevat. En dat is precies wat haar zo bijzonder voor me maakt.”

Zelf heb ik drie dagen lang ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ meegemaakt met een reeks fantastische blaaskapellen. Wat was jouw indruk van het festival?

“Voor mij was het festival een unieke ervaring! Om eerlijk te zijn, breng ik zelden een heel weekend door op zo’n evenement – natuurlijk zijn we elk jaar bij Woodstock der Blasmusik, maar de ‘Kronjuwelen’ hebben een geheel eigen charme. Het is veel intiemer, persoonlijker en directer, vooral als het gaat om de interactie met het publiek.

Het team van Cornel Hahnenberg heeft fantastisch werk geleverd – de organisatie en logistiek waren absoluut top. En muzikaal? Bijna alleen maar hoogtepunten: Die Weinvierter Mährische Musikanten, DKEB, Die Musikatzen en nog veel meer. Ik vond het vooral fijn dat je backstage en naast het podium echt de tijd had om met de muzikanten te praten – dat is bijna onmogelijk in de drukte van Woodstock.

Wat me het meest imponeerde, was de kwaliteit: muzikaal, qua klank en ook qua presentatie.

De sfeer was ronduit fantastisch – geconcentreerd luisteren, oprecht enthousiasme en een geweldige wisselwerking tussen publiek en musici. Festivals zoals deze zijn belangrijk, omdat ze laten zien hoe breed en kwalitatief hoogwaardig de blaaskapellenscene tegenwoordig is – veel verder dan de oude clichés. Dus: petje af voor het team, jullie houden deze legende echt levend.”

Jij bent de dirigent van die ‘Kapelle der Kapellmeister’. Hoe is het om zo’n groot orkest te leiden, dat volledig bestaat uit dirigenten, die natuurlijk allemaal een uitgesproken mening hebben? Wat is het grote voordeel dat ze allemaal dirigent zijn?

“Het is een enorme eer voor mij om zo’n orkest te mogen leiden – niet alleen omdat er nauwelijks nog ensembles van deze omvang bestaan, maar vooral omdat het bestaat uit ongelooflijk professionele musici. Velen van hen zijn technisch gezien betere dirigenten dan ik, en dat maakt de taak juist zo bijzonder. Ik heb er elke keer weer enorm veel respect voor.

Iedereen speelt zonder noemenswaardige vergoeding, wat betekent dat mijn doel is, dat iedereen met een perfecte ervaring naar huis gaat en zegt: ‘Dat was het waard – ik kijk nu al uit naar de volgende keer!’ Als dat gebeurt, blijft dat gevoel lang bij je.

Wat betreft de samenwerking: binnen het dirigentenensemble letten we op de persoonlijke klik. Individualisten, egocentrische mensen of personen met een sterrenstatus hebben hier geen plaats. We hebben daarom bij onze personeelsbezetting keuzes gemaakt. We willen een team dat elkaar ondersteunt – en dat is precies wat er gebeurt. Onze repetities zijn het tegenovergestelde van ‘ik weet het beter’. Integendeel: mijn collega’s geven me tips, we helpen elkaar, en dat maakt het resultaat alleen maar beter. Het grootste voordeel van iedereen die dirigent is? Heel simpel: ik kan precies van ze eisen wat ze zelf van hun orkesten verwachten – perfecte voorbereiding, bladmuziek bij de hand, aantekeningen gemaakt, alles technisch gecontroleerd, stipt en professioneel. Ik doe een beroep op hun gevoel van trots. Dit maakt repetities extreem efficiënt: iedereen begrijpt de muzikale verbanden direct, reageert razendsnel op balans, stijl en details. Op deze manier bereiken we in korte tijd een echt intens niveau – en dat voel je.”

Hoe vaak repeteer je met die ‘Kapelle der Kapellmeister’?

“Dat is een vraag die ik vaak hoor: ‘Wauw, ik heb de video gezien – je moet wel ontzettend veel repeteren om zo te klinken!’ En dat is gewoon niet het geval.

We repeteren over het algemeen alleen op de dag van het concert zelf. In 2025 hadden we twee optredens – en voor elk optreden repeteerden we zo’n twee tot tweeënhalf uur. Meer repeteren is logistiek gezien gewoonweg niet haalbaar, en eerlijk gezegd zou dat ook niet moeten. De muzikanten investeren hun eigen tijd en doen het puur uit motivatie – dus ik wil de inspanning tot een minimum beperken. Het geheim zit hem in de voorbereiding. Het programma wordt meestal zes maanden van tevoren afgerond en de bladmuziek wordt ruim van tevoren verstuurd. Er is ook een gedetailleerd overzicht met alle instructies die normaal gesproken tijdens de repetitie worden



toegevoegd: dynamiek, articulatie, ritardando’s, notencorrecties, tacets, enzovoorts. Iedereen moet dit in zijn of haar partij hebben verwerkt en begrijpen vóór de repetitie. En natuurlijk: niemand wil onvoorbereid komen opdagen – iedereen wil bijblijven en een topprestatie leveren. Daarom komt iedereen perfect voorbereid, en dat maakt de repetities enorm efficiënt. In een ensemble als dit draait het minder om routine en meer om precisie: het synchroniseren van het geluid, de overgangen, de articulatie, de dynamiek – en vervolgens zo snel mogelijk tot muzikale expressie komen.”

Mag ik opmerken dat jij als dirigent en musicus een zekere mate van showmanschap waardeert? Als dirigent sta je nogal expressief in de schijnwerpers. Is dat ook een manier om de kracht van de muziek intenser voelbaar te maken voor de musici, zodat bijvoorbeeld dynamische verschillen nog beter tot uiting komen?

“Ja, absoluut – zolang het showmanschap de muziek dient en geen doel op zich wordt. Voor mij is zichtbaarheid communicatie: mijn gebaren zijn bedoeld om energie, richting en karakter over te brengen en de musici te helpen om gedurfd met contrasten te spelen. Natuurlijk lopen de meningen hierover uiteen – sommigen vinden het overdreven, anderen waarderen het. Voor mij gaat het niet om zelfpromotie. Eerlijk gezegd grijpt de muziek me gewoon, en dat moet eruit! Soms probeer ik me zelfs in te houden omdat ik niet wil dat het te veel wordt – maar als de emotie komt, gebeurt het vrijwel vanzelf! Vooral tijdens ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ werd ik eraan herinnerd dat ik feitelijk drie rollen op het podium heb. Ten eerste, het juiste tempo bepalen – anders kan alles misgaan. Ten tweede, ervoor zorgen dat alle muzikale passages en overgangen elkaar op de juiste wijze opvolgen, en ten derde, het beste uit elke muzikant halen.

Dynamiek gaat niet alleen over sterker of zachter spelen, maar over fysieke en emotionele expressie. Wanneer de directie helder en voelbaar is, verhoogt dat de intensiteit binnen het ensemble – en ervaart het publiek de nuances veel intenser.”

In welke andere blaaskapellen ben je actief en hoe zou u die omschrijven?

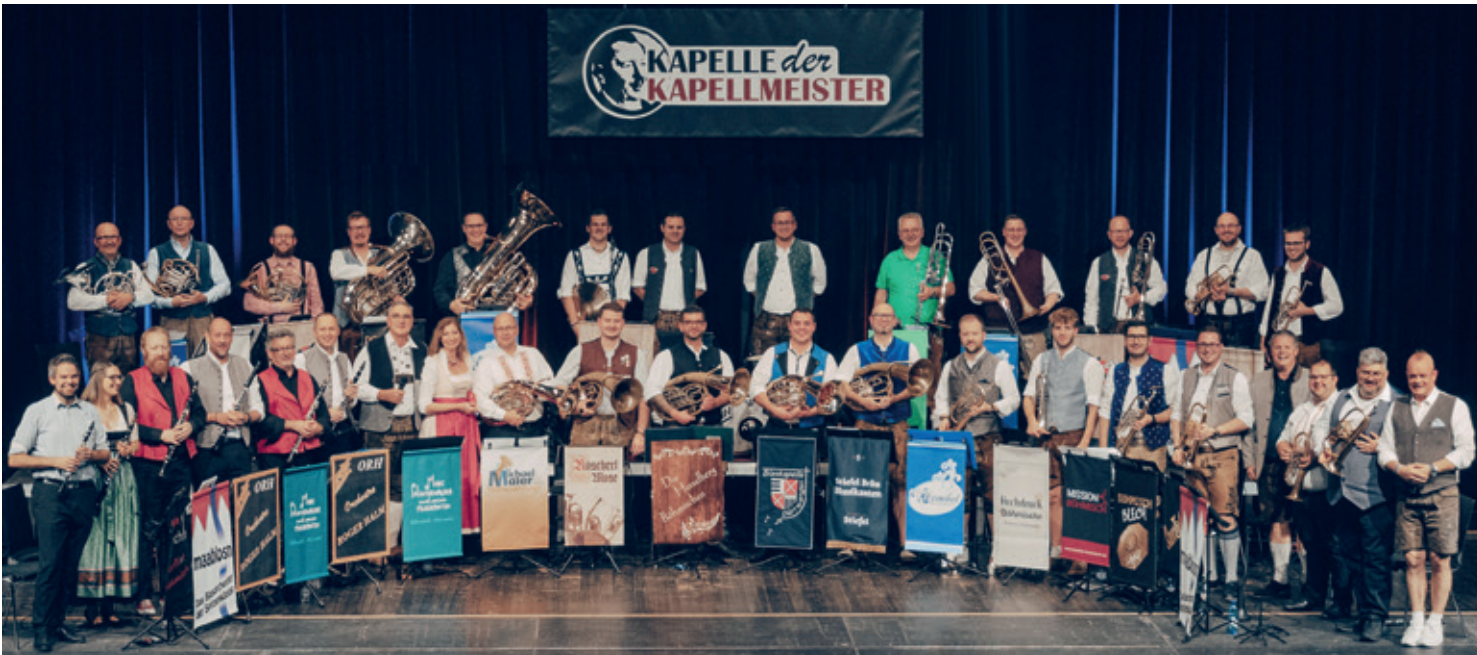
“Naast die Kapelle der Kapellmeister dirigeer ik ook die Bembel Musikanten – dat is een compleet contrast met die ‘KdK’. Een klein ensemble, inclusief accordeon, en vier aparte partijen voor de hoge koperinstrumenten. Alle stukken zijn volledig op deze instrumentatie afgestemd. En we spelen alleen wat leuk is – niet wat we ‘moeten’ spelen. Ik probeer zelfs zonder ‘Auf der Vogelwiese’ of ‘Böhmischer Traum’ te spelen... het lukt niet altijd, maar vaak wel. Veel goede vrienden spelen ook in deze kapel, van wie sommigen ook in die ‘KdK’ te vinden zijn: Tarek Porr (medeoprichter van die ‘KdK’ op drums, Harry Kirschner op bastuba, Mark Stephan op bariton, en verschillende koperblazers zoals David Lagas, Tim Hoff, Veit Langeheine en Andy Schreck.

Verder heb ik niets permanents, behalve een projectmatige bigband die niet regelmatig optreedt. En ik val graag af en toe in voor vrienden – bijvoorbeeld bij Happaranka of BlechXpress, de band van mijn vriend Andreas Hofer, die ook een van de oprichters is van die Kapelle der Kapellmeister. Maar dat doe ik heel selectief. Mijn gezin en mijn werk laten het gewoon niet toe. Als een vriend hulp nodig heeft, sta ik echter altijd klaar om te helpen.”

Hoe denk je dat de Böhmische en/of Egerländermuziek zich de komende tien jaar zal ontwikkelen, met Alexander Wurz als belangrijke inspiratiebron?

Welke algemene ontwikkelingen zie je in de wereld van de blaaskapellen?

“Om de toekomst te begrijpen, is het de moeite waard om terug te kijken: 15 jaar geleden bestond er nog geen Woodstock der Blasmusik, noch de talloze festivals en ensembles die we nu kennen – en al helemaal niet deze vloedgolf aan nieuwe bladmuziek. De afgelopen jaren hebben de blaaskapellenscene een enorme boost gegeven, vooral wat betreft zichtbaarheid: sociale media hebben het mogelijk gemaakt om vrijwel live op je telefoon te volgen wat er in deze muziekscene gebeurt. Als ik in mijn glazen bol kijk, zie ik twee ontwikkelingen. Ten eerste: een bewuste terugkeer



naar de traditionele blaaskapellenstijl. Minder ‘hoger, sneller, verder’, zoals tien jaar geleden gebruikelijk was, maar méér focus op kwaliteit en stijl. Een polka zuiver en stijlvol spelen is al een hele uitdaging – en die kern zal blijven bestaan.

Ten tweede is er een enorme generatieverschuiving gaande. De oudere generatie houdt van de klassieke oftewel traditionele concertavond, zoals ze die kennen sinds Ernst Mosch en Robert Payer. Feestelijke ‘party’ blaas-muziek is niets voor hen. De jongere generatie wil beide: traditie én een ‘party’ sfeer. Daardoor zal blaaskapellenmuziek moderner, levendiger en meer divers worden. Kapellen zullen zich méér moeten onderscheiden: uit het hoofd spelen, meer beweging op het podium, nieuwe instrumenten, stilistische grenzen verleggen. Tegelijkertijd zullen er minder tijdloze klassiekers zijn die decennialang meegaan – de hoeveelheid nieuw materiaal is simpelweg te groot.

Alexander Wurz zal in zijn nieuwe rol een echte aanwinst zijn voor onze scene. Zijn eerste concert in het Circus Krone liet al zien dat er een nieuw verhaal ontstaat, waarvan tot nu toe slechts het topje van de ijsberg zichtbaar is. Die Egerländer zullen verjongen, minder dogmatisch te werk gaan en veel nieuwe dingen uitproberen. Alex laat zien dat je de basis kunt respecteren en toch muzikaal vooruit kunt denken. Ik kijk dan ook erg uit naar wat de toekomst brengt.”

Wat is het verschil tussen Böhmsche en Egerländer blaasmuziek?

“Een citaat van Patrick Prammer (de drummer van de Kaiser Musikanten) heeft me enorm beïnvloed: ‘We kunnen alles spelen wat we willen – zolang we maar allemaal hetzelfde doen en het samenhangend klinkt.’ Dat spreekt me aan, omdat het niet meteen in categorieën als ‘Mährish’, ‘Böhmsch’ of ‘Egerländer’ valt. Ik kan iedereen het boek ‘HALBBOEHME – Kompass der Böhmschen Blasmusik’ (Half-Boheems – Kompas van Boheemse blaasmuziek) van Michael Klos-termann aanraden. Wat hij daarin beschrijft

is baanbrekend: hij spreekt over het inter-preteren van de muzieknotatie als een dia-lect. Net zoals we in Duitsland allemaal Duits spreken, maar met een Beiers, Zwabisch of Hessisch dialect. Zo is het ook met muziek – de interpretatie is het dialect van het orkest. Natuurlijk zijn er typische stijlelementen voor bepaalde genres, maar het blijft een kwestie van taal.

Egerländer blaasmuziek behoort feitelijk tot de Böhmsche blaasmuziek. Het werd echter zeer specifiek gevormd door Ernst Mosch en veranderde aanzienlijk in de loop van zijn carrière. Wat we tegenwoordig verstaan onder ‘Egerländer’ verwijst voor mij vooral naar de periode van ongeveer 1980 tot 1998. Het verschil zit hem minder in strikte grenzen en meer in de ideale klank en muzikale taal: articulatie, frasering, ritmegevoel en expres-sie. Ik vind Böhmsche muziek vaak bijzon-der lyrisch en vol, terwijl Egerländer muziek directer is, met een duidelijkere accentuering en een zeer kenmerkend ritme.

Uiteindelijk is er echter maar één ding dat telt: het klinkt overtuigend wanneer een kapel de stijl echt doorgrondt – en niet alleen maar kopieert.”

Oude Egerländertitels zijn vaak niet zo lang en technisch minder ingewikkeld. Nieuwe composities duren niet zelden vier minuten of langer en zitten muzikaal gezien veel complexer in elkaar. Als je die composities met elkaar vergelijkt, is het dan niet enorm knap wat die componisten tientallen jaren geleden, vaak afkomstig uit Tsjechië, gepresteerd hebben? Wat was hun grootste kracht?

“Ja, het is inderdaad opmerkelijk. Veel oudere stukken zijn formeel compacter, maar compositorisch effectief: heldere melodielij-nen, sterke harmonieën, directe herkenbaar-heid – en een natuurlijke speelbaarheid voor blaasinstrumenten. Hun grootste kracht was (en is, voor mij): het creëren van maximale emotionele impact met ogenschijnlijk een-voudige middelen, zonder banaal te klinken. Tegelijkertijd kun je het niet zwart-wit zien.

Een vriend gaf me laatst de polka ‘Lethoradska’ uit 1954 – en eerlijk gezegd: als je niet wist hoe oud het was, zou je denken dat het net gecomponeerd was. Driestemmige harmo-nie, afwisselende ritmes, akkoorden die bijna modern klinken.

Zelfs toen bestonden er al zeer complexe stukken in het marsgenre, zoals ‘Textilaku’, ‘Salve Imperator’ of zelfs ‘Alte Kameraden’. Maar het is juist in polka’s en walsen dat oudere muziek boeit door haar eenvoud: gemakkelijk toegankelijk, direct pakkend en memorabel. Voor de luisteraar is het eenvoud-ig te verteren – en dat is precies wat het zo aantrekkelijk maakt.

Interessant is dat moderne componisten ook met dit principe werken. Vaak blijven alleen bepaalde delen in het oor hangen of worden meegezongen – zoals in ‘Ein Leben lang’, ‘Unsere Reise’ of ‘Eine letzte Runde’.

En deze passages zijn veel minder complex dan de rest van het stuk. Dit laat zien dat de kunst niet alleen in de complexiteit schuilt, maar ook in het effect.”

Hoe stel je een repertoire samen als je twee sets van zestig minuten ten gehore brengt? Waar let je op en hoe slaag je erin het publiek te boeien?

“Het samenstellen van een programma is een langdurig proces, vooral voor de dirigen-ten. Allereerst ontvangen we veel suggesties vanuit onze eigen geleerden – die ik natuurlijk graag in overweging neem. Zo vroeg Manuel Sommer in 2023 bijvoorbeeld vol overtuiging om de ‘Sehnsuchtpolka’.

Daarnaast zijn er stukken die specifiek voor grote orkesten zijn gecomponeerd of gear-rangeerd – bijvoorbeeld door Skabrada of Frank Pleyer. In deze gevallen is het grote ensemble met een tweede trompet, extra slagwerk en een blazerssectie echt de moei-te waard, omdat het de klank enorm verrijkt. Voorbeelden hiervan zijn ‘Goldene Musik’ en ‘Der Weg zurück’.

Het is voor mij ook belangrijk om minder bekende stukken op te nemen die iets bij-zonders betekenen voor onze muzikanten

Woodstock der Blasmusik



– zoals ‘Nur keine Tränen beim Abschied nehmen’ in 2024 of de ‘Kapellmeister-Polka’ in 2022. En dan zijn er nog de klassiekers die je gewoonweg wilt spelen met zo’n groot en-semble, zoals ‘Du mein Egerländer Musikant’ of ‘Alte Liebe, junge Herzen’. Uiteindelijk hebben we altijd een overschot en moeten we de selectie terugbrengen tot zo’n 19 tot 23 nummers.

Maar er zijn constanten: ‘Böhmscher Wind’ is voor mij een feestelijke toegift, gevolgd door ‘Egerland Heimatland’. Wat je bij ons niet zult vinden, zijn de typische publieksfavorieten die je bij elk concert hoort – daar ben ik bewust een beetje dogmatisch over.

En heel belangrijk: ik rijg niet zomaar num-mers aan elkaar, maar creëer een beleving – met contrasten, goede introducties en een balans tussen het bekende en het verrassen-de. Zo blijft het publiek tot het einde geboeid.”

Ik heb de indruk dat de blaaskapellen-wereld steeds internationaler wordt. Steeds meer muziekliefhebbers reizen naar het buitenland om de beste kapellen te beleven. Daardoor worden deze inter-nationale evenementen ook steeds beter bezocht. Leidt dit ook tot een algemene toename van de populariteit van blaas-kapellenmuziek?

“Ik kan die indruk absoluut bevestigen. Voor-al in Duitsland, Nederland, België, Frankrijk, Oostenrijk, Zwitserland en Tsjechië zijn er niet alleen veel blaaskapellen, maar is er ook een enorme gemeenschap van enthousiaste fans.

Met projecten zoals die ‘Kapelle der Kapell-meister’ of de ‘Blasmusik-Supergroup’ op Woodstock spelen internationale grenzen geen rol meer – en dat is fantastisch. We heb-ben veel vrienden uit Frankrijk en Oostenrijk bij ons in die ‘Kapelle der Kapellmeister’, en uiteindelijk draait het allemaal om dit: we willen samen muziek maken. Bij ‘Kronjuwelen der Blasmusik’ was het in-drukwekkend om vele fans uit Nederland te zien, zelfs een grote touringcar vol met lief-hebbers. We breken daar allemaal barrières af – barrières die eigenlijk alleen in onze ge-dachten bestaan. En dat is precies wat het zo aantrekkelijk maakt: in Frankrijk bijvoor-beeld is het publiek ongelooflijk aandachtig; je kon een speld horen vallen. In Duitsland is de sfeer weer heel anders. Deze diversiteit maakt de scene breder en levendiger – en ik zie het als een fantastische ontwikkeling die een aantal jaren geleden is begonnen.

Misschien lukt het ons binnenkort om die ‘Kapelle der Kapellmeister’ naar Nederland te halen – dat ontbreekt nog op onze concert-agenda

Op zondagochtend 19 oktober 2025 ver-zorgden die Schaumberg Alm Musikan-ten XXL een spetterend optreden tijdens Kronjuwelen der Blasmusik in Freisen. Ik had het idee dat het publiek zeer verrast was over de hoge muzikaliteit en ook de beleving bij de muzikanten. De sound was schitterend. Hoe verklaar je dat, want jullie kunnen niet vaak met elkaar repeteren met zo’n grote formatie?

“Allereerst: enorm veel respect voor mijn vriend Tim Hoff, die dit project gerealiseerd heeft. Het heeft reusachtig veel plezier ge-bracht om op die zondagmorgen zo’n prach-tig programma ‘ten toon’ te kunnen spreiden. De reactie van het publiek – enthousiasme, gelach – spreekt voor zich.

Maar eerlijk gezegd zijn de ‘ingrediënten’ het-zelfde als voor een orkest en zijn dirigent. Je hebt de juiste muzikanten nodig, je deelt het programma vroegtijdig en je geeft duidelijk je verwachtingen aan. Dan is het resultaat haal-baar. Het programma was zeker de moeite waard, omdat het veel bekende stukken be-vatte die zich goed lenen voor een ensemble. Maar er waren ook echte uitdagingen, zoals de polka ‘Ferdinand’ van die Fegerländer Musikanten. Je zit op het puntje van je stoel, vastbesloten om een perfecte uitvoering neer te zetten. Dat is precies wat ons nu samen-brengt.

Iets wat ik steeds weer ervaar, is dat je vaak naast mensen zit die precies hetzelfde den-ken als jij, zelfs als je elkaar nauwelijks kent. Naast mij zaten Simon Brück en Frank Fel-ler – twee fantastische muzikanten die leven voor de muziek. Veel dingen gebeuren spon-taan omdat je op dezelfde golfengete zit. Dat is een cruciale factor in waarom een groot ensemble snel een homogeen geluid ontwikkelt.

En dan komt de fysica van geluid in beeld: grote ensembles bezitten een bijzondere kracht. Als de intonatie, balans en timing kloppen, ontstaat er een rijk, resonant geluid.





Uitgeverij
Ruud's Music Magazine

Redactie
Ruud van Didden
Verschijningsfrequentie:
1 maart, 1 mei,
1 september en 1 december

Redactieadres
Ruud's Music Magazine
Ruud van Didden
Weikespad 1
5283 NA Boxtel

Telefoon: 06 - 3603 8691
Interview: 125 euro
Advertenties: op aanvraag
e-mail: rvdidden@planet.nl

www.polkafest.nl



Ruud's Music Magazine

Abonnement / 4 nummers
€ 16,00 per jaar (kan elk moment ingaan)
Lid worden? Info: Telefoon 06 - 3603 8691
of e-mail: rvdidden@planet.nl

Regiobank: NL37 RBRB 0852 2075 14
BIC: RBRBNL21



**Bembel
Musikanten**

Het kan zelfs een incidenteel concentratieverlies maskeren. Repeteren is natuurlijk belangrijk, maar ervaring, een verijnd gehoor en discipline kunnen enorm veel compenseren."

Blaaskapellenmuziek heeft niet voor iedereen een 'glansrijk' imago. Regelmating vindt men het 'oubollig'. Hoe denk jij daarover?

"Ik weet niet eens of 'glansrijk' wel het doel zou moeten zijn voor blaaskapellenmuziek. Maar ik begrijp wat je bedoelt: van buitenaf gezien bestaan er bepaalde clichés. Hier in Hessen hebben mensen het vaak over 'oom-pah-muziek' – en soms speelt een geweldig ensemble voor een publiek dat de kwaliteit niet eens herkent. Daar zijn natuurlijk redenen voor.

De muziekscene van kapellen in Duitsland is extreem ongelijk. Sommige kapellen vechten voor hun voortbestaan en moeten hun deuren sluiten, ondanks meerdere fusies. Tegelijkertijd zijn er orkesten in Zuid-Duitsland of Oostenrijk die nauwelijks aan de vraag naar muzikanten kunnen voldoen –

en vaak is het omgekeerde het geval in de volgende stad. Dit laat zien dat het minder een regionaal probleem is en meer afhankelijk van de individuele club. Kapellen die aantrekkelijk zijn en iets te bieden hebben, zijn geliefd – en hun ledenaantal blijft groeien.

Het imago is dus niet zo slecht als sommige mensen denken. Elke sector heeft zijn clichés – of het nu de brandweer, een voetbalclub of bijvoorbeeld een fokker van kleine huisdieren is. Wat belangrijk is, is dat wij als muzikanten ook ambassadeurs zijn voor deze muziek. Als we elke keer net dat beetje extra geven, de muziek echt goed spelen en enthousiasme uitstralen, doen we veel voor ons imago."

Wat vind je van optredens van kapellen in theaters? Bieden ze extra mogelijkheden en zo ja, welke?

"Ik ben een groot liefhebber van bijzondere locaties met een goede akoestiek. Dit verbetert de muzikale kwaliteit en creëert een sfeer die de concertbeleving voor zowel musici als publiek nog aangenamer maakt. Bijvoorbeeld: die Kapelle der Kapellmeister voelt zich minder thuis in een drukke festivaltent en meer in concertzalen of evenementenruimtes die een echte concertatmosfeer mogelijk maken.

Een theater biedt een akoestische en sfeervolle omgeving die een meer verijnde vormgeving toelaat: meer details, dramaturgisch doordachte programma's, gematigde concepten of zelfs thema-avonden. Bovendien bereikt het vaak mensen die anders niet naar traditionele brassbandconcerten zouden gaan. Voor mij betekent theater niet 'stijf', maar juist bewust geënceneerd.

Maar natuurlijk: een bijzondere locatie kan de muzikale kwaliteit of het gebrek aan emotie op het podium niet vervangen. Uiteindelijk moet alles samenkomen wil de beleving van blaasmuziek echt slagen."

Welke vijf nummers behoren tot je persoonlijke top vijf?

Nou, dat verandert natuurlijk voortdurend, maar momenteel: 1) Lethoradska Polka (Mellan), 2) Salve Imperator (Fucik), 3) Meine große Liebe (Vacek), 4) Carrickfergus (traditioneel) en 5) Der Weg zurück (Mosch, Pleyer)."

Waar kan ik de tourdata vinden van de verschillende kapellen waarin je speelt?

"Ik moet eerlijk zijn: dat is mijn achilleshiel. Ik ben niet zo goed met websites. We plaatsen alles eigenlijk op de Facebook-pagina's van de kapellen – daar vind je alle data.

Het volgende optreden van die 'Kapelle der Kapellmeister' is op 21 november 2026 in Ramstein (deelstaat Rijnland-Palts), in het grote congrescentrum. En in 2027, op 13 november, reizen we af naar Bad Buchau in Zuid-Duitsland (deelstaat Baden-Württemberg) – een prachtige locatie. We kijken er ook naar uit om veel gasten uit Nederland te verwelkomen!"

Heb je een vraag voor Matthias?
Stuur een mail naar matthias.joos@gmx.de

**Zondag
3 mei
2026**

**Hotel
Asteria
Venray**



Die Edelweisskapelle

Das Egerländer Erlebnis



met muziek
van de 'Koning
van de blaasmuziek'
Ernst Mosch
1925 - 1999

Kapelmeester: Henri Coppens
Zang: Annie & Rens
Presentatie: Ruud van Didden
Dia- en filmbeelden: Antoon Brenders
Concertlocatie: Hotel Asteria
Maasheseweg 80A, Venray
Aanvang: 14.30 uur
Zaal 7 | Entree 10 euro
Reservering: Ruud van Didden
e-mail rvdidden@planet.nl
of tel. 06 - 3603 8691

In Zaal 7 van Hotel Asteria, met tafels en stoelen, kunt u tussen 14.30 en 17.00 uur genieten van mooie Egerländermelodieën uit het repertoire van Ernst Mosch en seine Original Egerländer Musikanten. Hotel Asteria is gemakkelijk bereikbaar vanaf de snelweg en biedt voldoende en gratis parkeerplaatsen. Elk nummer wordt voorzien van een anekdote over het leven van Ernst Mosch én bijpassende diabeelden. Zaal 7 in Hotel Asteria is open vanaf 13.45 uur.



Hotel Asteria



Ruud

Henri

ALLES VOOR DE BLAASMUZIEK

EEN OVERWELDIGEND ASSORTIMENT VAN GERENOMMEERDE MERKEN
Groot reparatie-atelier en slagwerk- en koperblaasinstrumenten uit eigen fabriek.



ADAMS ITTERVOORT
Aziëstraat 17-19
6014 DA Ittervoort
info@adams.nl
+31 (0) 475 56 07 00

OPENINGSTIJDEN

Maandag	9:00 - 18:00
Dinsdag	9:00 - 18:00
Woensdag	9:00 - 18:00
Donderdag	9:00 - 18:00
Vrijdag	9:00 - 18:00
Zaterdag*	9:00 - 17:00
Zondag	gesloten

*Reparatie-afdeling tot 16.00 uur

ADAMS MUSIC CENTRE
ADAMS-MUSIC.COM

Blech Mich

Zuid-Limburgse formatie mengt muziek en toneel tot boeiende concepten

Blech Mich brengt Böhmsche en Mährische klanken tot leven, afgewisseld met uitstapjes naar andere genres zoals Oberkrainer of pop/rock. Het bijzondere aan Blech Mich is, dat er concepten worden bedacht om de muziek op een bijzondere wijze te presenteren. Toneel en muziek vermengen met elkaar. Deze uitdaging gaan de muzikanten met veel plezier en motivatie aan. De voorstellingen worden uitgevoerd in kerken, musea, culturele podia en thematische concertlocaties. Dit interview vond plaats met trompettist en flügelhornist Kai Spelthaen, tevens het brein achter diverse concepten.

Hoe is Blech Mich tot stand gekomen, oftewel: wie kwam op het idee, wanneer, in welke regio en hoe zijn de muzikanten bij elkaar gezocht?

“Blech Mich is in de regio Zuid-Limburg tot stand gekomen in 2013 nadat enkele professionele musici elkaar tegenkwamen: Ruud Merx (zaliger), Rico Stevens en Patrick Spelt-haen (nog steeds spelend lid), die tijdens een concertreeks en de goede oude herinneringen over het spelen van blaasmuziek ophaalden. Met een gekke slag is toen geroepen: ‘dat motte v'r wer doe’ (dat moeten we doen) en zo is Blech Mich geboren. Nu, in 2026, ziet de bezetting er door werk en andere oorzaken heel anders uit en is de ene helft professioneel muzikant en de andere helft amateurmuzikant, maar groot liefhebber van de blaasmuziek.”

Hoe heten de muzikanten van Blech Mich en welk instrument bespelen zij?

“Egon van der Meulen – tenorhoorn & trombone, Hans Wouters – tenorhoorn & trombone, Erik Stevens – bastrombone & tenorhoorn, Twan Bartholomee – bastuba, Sjef Bremen – slagwerk, Kai Spelthaen – trompet & flügelhorn Raymond Spelthaen – flügelhorn & trompet en Patrick Spelthaen (kapelleider) flügelhorn & trompet.”

Hoe leggen jullie de naam ‘Blech Mich’ uit en wat is de achtergrond van die naam?

“Doordat er in 2013 een naam gezocht moest worden, is dit met een slag ‘ouwehoeren’ tot stand gekomen. De muzikanten destijds zaten met een biertje aan de bar naar een naam te zoeken, veel was al de revue gepasseerd maar niks passends. Toen op een gegeven moment iemand op z'n plat: ‘Lek mich toch am arsch’ (kus mijn k...) riep, kwam de woordspeling met Blech Mich...? tot stand. Het staat inmiddels voor ‘pak me in met koper-

klank’, men kan zich er van alles bij denken, dat is het leuke aan onze naam.”

Wat is jullie doelstelling en hoe willen jullie je onderscheiden van andere formaties? Kunnen jullie de diverse concepten nader toelichten?

“Onze doelstelling is om blaasmuziek concertant te spelen, voor een aandachtig publiek en zonder overbodige poeha. We werken sjeke polka's en Böhmsche werken muzikaal verfijnd uit en brengen onze programma's altijd met een duidelijke rode draad. Wat ons onderscheidt, is dat wij blaasmuziek bewust verbinden met concepten, verhalen, toneel en bijzondere locaties zoals kerken, musea (Bonnefantenmuseum), culturele podia (denk aan 'Kopermolen') en thematische concertlocaties.

Onze concerten zijn geen traditionele blaaskapelovertredens, maar muzikale voorstellingen. We mengen vaak toneel en blaasmuziek,

wat binnen de blaasmuziek ongebruikelijk is. Muziek, verhaal en setting versterken elkaar en zorgen voor een totaalbeleving, terwijl de focus blijft liggen op luisteren en muzikale kwaliteit.

Böhmsche Weihnachten

Böhmsche Weihnachten is een vast concept en wordt altijd rond de kerstperiode uitgevoerd. Dit is een verhalend kerstconcert met vier à vijf acteurs, waarin we een klassiek kerstverhaal brengen met een Oostenrijkse/Böhmsche twist. Het verhaal wordt deels gespeeld en verteld in dialect, wat zorgt voor authenticiteit, warmte en herkenning. De concertante Böhmsche blaasmuziek ondersteunt en verdiept het verhaal en draagt bij aan de intieme kerstsfeer, vaak in een kerkelijke setting.

Böhmsch i

Böhmsch i (lees 'in'-redactie)... (plaatsnaam wordt ingevuld op basis van locatie waar de samenwerking plaatsvindt), is een apart concept waarin wij bewust de Böhmsche blaaskapel verbinden met HaFaBra-verenigingen. Binnen dit project wordt een fanfare (of harmonie/brassband) geïntegreerd in de blaaskapel, waardoor verschillende muzikale tradities samenkomen in één concertante voorstelling.

Dit concept gaat verder dan alleen samen musiceren. De muzikale ontmoeting wordt versterkt door acteurs en randoptredens, die zorgen voor context, verhaal en samenhang. Zo ontstaat een doorlopend verhaal waarin de verschillen en overeenkomsten tussen

Böhmsche blaasmuziek en de HaFaBra-wereld hoor- en zichtbaar worden gemaakt. Böhmsch i... is daarmee een vernieuwend en verbindend concept: het slaat een brug tussen verenigingen, stijlen en publieksgroepen, terwijl de focus blijft liggen op aandachtig luisteren, muzikale kwaliteit en een duidelijke rode draad in het programma.

Ernst Mosch Tribute

Een belangrijk nieuw concept is het Ernst Mosch Tribute. In deze voorstelling nemen we het publiek mee op een muzikale reis door het leven van Ernst Mosch. Zijn muziek, zijn betekenis voor de Böhmsche blaasmuziek en zijn levensverhaal vormen de basis. Onze gastspreker Math Meisters brengt scènes uit zijn bestaan tot leven, terwijl de muziek inhoudelijk aansluit bij de verschillende fases en emoties.

Door deze aanpak, concertante blaasmuziek, theatrale verhalen, conceptmatig programmeren en bijzondere locaties, creëren wij onderscheidende voorstellingen waarin muziek centraal staat en wordt verrijkt door context en beleving, zonder het karakter van een luisterconcert te verliezen.”

Welke kapellen of formaties zijn voor jullie een voorbeeld?

“Er zijn veel voorbeelden van hoge kwaliteit binnen de Böhmsche blaasmuziek. Ernst Mosch en de Egerländer Musikanten vormen daarbij altijd het belangrijkste uitgangspunt en referentiekader. Daarnaast luisteren we nadrukkelijk naar alles wat daaruit is voortgekomen of daarmee verwant is, zoals Hutter, DKEB en Wurzel, maar ook naar andere sterke

formaties zoals Kaiser Musikanten, South-brass, Alpenblech, Luckas Bruckmeyer en zelfs Mnozil Brass.

Al deze kapellen inspireren ons door hun muzikaliteit, klank, presentatie en overtuiging. Onze authenticiteit zit niet in het kopiëren van één specifieke formatie, maar juist in de bewuste mix van stijlen en invloeden die wij omzetten naar een eigen, herkenbare signatuur. Die inspiratie betekent echter geen nabootsing. Wij plukken bewust de sterke elementen uit verschillende stijlen, klankkleur, articulatie, frasering, energie en podiumhouding, en vertalen die naar ons eigen muzikale verhaal. De kern daarvan ligt in eigen geschreven en bewerkte arrangementen, die niet generiek zijn, maar specifiek worden aangepast aan de mensen die op dat moment op de stoel zitten. Iedere muzikant krijgt een rol die past bij zijn of haar kwaliteiten, karakter en klank, waardoor de muziek organisch en geloofwaardig klinkt.”

Welke muziekstijlen brengen jullie? Als het divers is, welke stijl vormt de hoofdmoet?

“De hoofdmoet is Böhmsch en Egerländer maar zoals al eerder benoemd proberen we authentiek te zijn. Dit betekent dat we ook uitstapjes maken naar Mährische blaasmuziek, Oberkrainer en zelfs pop/rock. Ik denk dat een nummer als ‘Der Wind bringt mir dein Lied’ een mooi voorbeeld is van de veelzijdigheid van onze bezetting... en nee, niet op klarinet. Patrick Spelthaen speelt deze solo dan op trompet.”

Wordt er gezongen bij Blech Mich en wie verzorgt de presentatie?



Egon van der Meulen

Erik Stevens

Raymond Spelthaen

Hans Wouters

Patrick Spelthaen

Sjef Bremen

Kai Spelthaen

Twan Bartholomee

“Ja, Patrick en ik zingen. Dit is alleen bij de oude Egerländernummers en welke bij ons passen zoals: ‘Tausend süsse junge Mädchen’. In ons nieuwe programma: ‘Blech Mich: Musik & Geschichten von Ernst Mosch’ gaan we dit meer toepassen. De presentatie neem ik meestal voor mijn rekening maar we nodigen soms ook gastsprekers uit. Zo ook bij dit concept. Tijdens deze avonden zal Math Meisters, Egerländerliefhebber pur sang, de presentatie voor zijn rekening nemen.”

Jullie zoeken ‘vernieuwing binnen de traditie’. Kunnen jullie dit toelichten?

“We zijn steeds in beweging en proberen nieuwe concepten binnen de gangbare paden uit. De eerder genoemde concepten als ‘Böhmische Weihnachten’ of ‘Böhmisch i...’ zijn daar voorbeelden van.

Gewoon dingen uitproberen die veel anderen niet doen, dat houdt het interessant en fris.”

Hoeveel sets van 45 minuten kunnen jullie verzorgen en treden jullie alleen op in (Zuid-) Limburg? Beschikken jullie over een eigen geluidsinstallatie?

“Dat is afhankelijk van de vraag van de boeker. Meestal is dit 2x 45min/60min. Als de wens anders is, is dit bespreekbaar. We hebben een eigen geluidsset die op veel locaties al voldoet. Tot op heden zijn veel optredens in (Zuid-) Limburg, maar we zijn ook al in Brabant en België geweest. We staan in ieder geval overal voor open.”

Hoe belangrijk is de ‘amusements-factor’ van een blaasorkest? Hoe zorgt Blech Mich voor amusement?

“Uiteindelijk is het een genre waar mensen (met name liefhebbers) al van nature plezier uit halen, los van de act denk ik.

Wij vinden het belangrijk, maar het moet niet ten koste gaan van de kwaliteit van de uit te voeren muziek. Daar staan wij als bezetting voor en dit zal de bezoeker ook merken. We zoeken het amusement niet per se in gek doen op het podium, maar in verschillende stijlen, verrassende muzikale wendingen of concepten.”

In het verleden hebben jullie een voorstelling gegeven met de naam ‘Böhmisch i Bochês’. Hoe zag die voorstelling eruit?

“Dit is een concept dat we inmiddels al omgetoerd hebben tot ‘Böhmisch i...’. Bocholtz had de primeur, maar we hebben dit ook al in ‘Remunj’ (Roermond) uitgevoerd. Het concept is zo vormgegeven dat een HaFaBra-orkest samen met ons de Böhmische muziek kan uitvoeren met ruimte voor eigen ideeën. Zo hadden we er in Bocholtz twee acteurs bij die de voorbereiding op een ski-reis uitbeelden, evenals Die Drei Tenore die op ludieke wijze ‘Aber dich gibst’s nur einmal für mich’ uitvoerden. In Roermond hadden we de speelgroep van de kapel in ‘t zand hierbij aanwezig, die een busreis naar Tirol uitbeelden. Dit vormt dan ook in samenspraak de rode draad door het programma die we door middel van de titels van de polka’s/stukken naar voren laten komen. Naast polka’s komen hier, om een breder publiek aan te spreken, ook golden oldies als James Last of Udo Jürgens aan bod.”

En in december 2025 hebben jullie de voorstelling ‘Kaiserin in ‘t Zoer’ uitge-

voerd. Jullie omschrijven dit project als volgt: “Een absurdistisch, theateraal concert waarin muziek, satire en spektakel samenkomen.” Kunnen jullie dit toelichten? “Het is een concept, dat reeds in 2019 is ontstaan. De basis hierbij is, dat we theater mixen met Böhmische muziek. Het grappige hieraan is, dat wederom de titels van de polka’s de sketches/het verhaal bepalen. Wij kiezen dan ook bewust voor zo min mogelijk kerstmuziek, omdat iedereen dit al doet gedurende deze periode. Als we dan een kerstlied spelen, moet dit iedereen meteen inpakken of een leuke muzikale grap bevatten. Tot op heden gaat dit geweldig goed met polka’s en marsen.

De acteurs zijn zorgvuldig uitgekozen en Quincy Grootjans (regisseur en toneelspeeler bij meerdere grote toneelverenigingen) schrijft het kerstverhaal. Elk jaar is dit weer een nieuw concept. Zo hebben we al uitgevoerd: Jozef en Maria, Scrooge, Krismes op d’r Berg en dit jaar inderdaad Kaiserin in ‘t Zoer.



Kaiserin in ‘t Zoer was een stuk waarin de ouderwetse Sissi-films de basis vormden. Deze worden op ludieke wijze vertolkt. Hierbij wordt echter altijd gekeken of het voor de bezoeker herkenbaar blijft en niet over de grens gaat. In elke editie zit een maatschappelijke boodschap. Dit werkt al een aantal jaren super en het is dan ook een eer om van bezoekers te mogen horen dat: zonder Böhmische Weihnachten te hebben gezien voor sommigen de kerst niet kan beginnen. Ik denk dat dit een van de grootste complimenten is die men kan krijgen als acteur of muzikant.”

Met de genoemde projecten blazen jullie de van oudsher rijke Zuid-Limburgse blaasmusiekcultuur met lef en verbeelding nieuw leven in. Dat is zeer positief. Waar komt jullie gedrevenheid vandaan?

“Ik denk dat we te maken hebben met muzikanten binnen de kapel die allemaal al veel spelen en de ‘gangbare’ dingen doen. Blech Mich is voor de meesten van ons een ‘tandje erbij’ en wordt als uitdagend en leuk ervaren. Ikzelf, Kai, bespreek met Patrick en Egon de meeste concepten en probeer vanuit mijn relatief jonge leeftijd dingen in te brengen die anderen niet doen of niet aandurven. Alleen zo blijft het voor iedereen leuk denk ik.

Het moet fris, exclusief en vernieuwend zijn, anders haakt het publiek af.”

De projecten dragen een Limburgse naam. Is er geen ambitie om deze projecten ook buiten Limburg uit te voeren?

“Uiteraard wel, dit valt ook goed te realiseren. Böhmische Weihnachten is daarin de enige tegenpool. Dit is in het Limburgs, authentieke dialecten en zo sterk dat we dit zo willen houden. Alle overige concepten schrijf ik wel om als iemand daar interesse voor toont.”

Jullie willen ook de blaasmusiekcultuur ‘nieuw leven’ inblazen. Waarom is dat (blijikbaar) nodig?

“Ik denk dat we de afgelopen jaren hebben gezien dat dit al deels is gebeurd. Met name in Oostenrijk en Duitsland. Daar is het echt weer booming. In Limburg is dit al meer dan in de rest van het land, maar ik denk dat dit uitgebreider kan.

Voor ons blijft authenticiteit en vakmanschap de boventoon voeren en dit is in deze muziek goed te uiten. Ik denk dat het minder zwaar is dan een fanfare maar wel leuk om bij te wonen voor jong en oud. Ik merk steeds meer om mij heen dat ook jongeren van mijn leeftijd ermee in aanraking komen. Onze kerstshow is daar een voorbeeld van. Dit dwingt niet tot een avond vol blaasmuziek maar is een goede mix tussen enerzijds toneel voor iedereen en de muziek voor de liefhebber, die daarnaast als introductie werkt voor jongeren. Dit horen we dan ook vaak terug: de muziek is best leuk, zou niet mijn eerste gedachte zijn als je het zo vertelt.”

In 2025 brachten jullie de CD ‘Immer Unterwegs’ uit. Wat kunnen luisteraars verwachten van dit album, en hoe kunnen ze het beluisteren of bestellen?

“Immer Unterwegs is voor ons een bijzonder album, omdat het een soort muzikale momentopname is van wat Blech Mich is, en waar we voor staan, energiek, enthousiast en volop in beweging. De titel zegt het eigenlijk al: we zijn ‘altijd onderweg’, zowel op muzikaal gebied als met de verschillende projecten die we neerzetten. De CD bevat een mix van Böhmische en Egerländer werken die we zorgvuldig hebben geselecteerd omdat ze goed bij ons passen, aangevuld met een paar verrassende uitstapjes die onze veelzijdigheid laten horen. We hebben geprobeerd om de authenticiteit en het plezier van onze liveoptredens zo goed mogelijk vast te leggen, zodat je dat gevoel ook thuis of onderweg kunt ervaren.

De CD is nog steeds te beluisteren via Spotify, en fysieke exemplaren zijn te bestellen via ons e-mailadres: blechmichkapel@gmail.com. We merken dat mensen het leuk vinden om de CD als tastbare herinnering te hebben, en voor ons is het geweldig om te horen dat hij nog steeds vaak wordt gedraaid.”

Hebben jullie een voorkeur om in een schouwburg of theater te spelen?

“Wij staan open voor alle mogelijkheden om op te treden maar geven de voorkeur aan bijzondere gelegenheden. Als een schouwburg of theater ons zou willen boeken, doen we dit met alle liefde. Dit is nog steeds geen standaard setting voor een blaaskapel.”

Zoals jullie ongetwijfeld weten heeft Alexander Wurz Ernst Hutter opgevolgd bij Die Egerländer Musikanten. Er staan



inmiddels diverse clips op YouTube. Wat is jullie eerste indruk en wat verwachten jullie van Alexander Wurz?

“Wij laten ons graag verrassen. Het zal ongetwijfeld goed zijn en dat is overigens al gebleken. Zijn versie van Goldene Trompeten was fantastisch. Hij heeft het zelf afgedwongen en staat op een bijzondere positie, in schoenen die moeilijk te vullen/evenaren zijn. Met hem als leider zullen er weer verfrissende nieuwigheden komen, maar de traditie van het orkest zal blijven. Dat hebben we onder Hutter al mogen ervaren en dit zal hij ongetwijfeld met deze groep getalenteerde musici voortzetten.”

Welke plannen hebben jullie voor het jaar 2026 (vanaf maart)? Welke optredens zijn er?

“We hebben nog niet alles helder, maar zoals men wellicht al heeft gezien gaan we een Ernst Mosch tribute doen op 15 en 24 mei, in Theater Landgraaf. Daarnaast gaan we weer een samenwerking aan met Zomerfestival Voerendaal en staat er nog een aantal ‘reguliere optredens’. Meer info hierover volgt!”

Hoe kwalificeren jullie de Nederlandse blaaskapellenwereld op dit moment? Wat valt op? Is ‘Nederland’ meegegaan met de muzikale ontwikkelingen zoals bijvoorbeeld in Oostenrijk en Duitsland?

“Ik kwalificeer bewust niet in termen van goed of slecht. Wat mij vooral opvalt, is dat muzikale ontwikkeling sterk cultuur- en traditiegebonden is. Oostenrijk en Duitsland zijn binnen de blaasmuziek verder in die zin, dat deze muziek daar diep geworteld is in het dagelijks leven, het verenigingsleven en de regionale identiteit. Daardoor kan de stijl zich organisch ontwikkelen en van generatie op

generatie worden doorgegeven.

Nederland is daar op een andere manier in meegegaan. Muzikale ontwikkeling is hier onmiskenbaar aanwezig, maar heeft zich historisch vaker geuit in andere genres dan in de blaaskapellenmuziek. Denk aan de gabber- en hardstyleperiode, die in Nederland is ontstaan en internationaal een enorme invloed heeft gehad. Dat zijn typisch Nederlandse genres, voortgekomen uit onze eigen cultuur, infrastructuur en publieksdynamiek. In veel andere landen leeft dit nauwelijks, terwijl Nederlandse dj’s wereldwijd toonaangevend zijn.

Als fervent liefhebber van blaasmuziek, die ook regelmatig andere muzikale omgevingen bezoekt, zie ik juist door die vergelijking hoe sterk de cultuur bepaalt waar muzikale energie naartoe stroomt. Blaasmuziek heeft in Nederland nooit landelijk dezelfde vanzelfsprekende positie gehad als in Oostenrijk of Duitsland. Voor veel liefhebbers, waaronder ikzelf, was Zuid-Limburg lange tijd het referentiekader, omdat daar de blaasmusiektraditie wél breed leefde. Dat kan het beeld oproepen dat deze muziek vroeger overal in Nederland dominant was, terwijl dat in werkelijkheid regionaal bepaald is.

Door mijn werk kom ik bovendien veel met verschillende culturen in aanraking. Dat bevestigt voor mij dat elk land zijn eigen muzikale zwaartepunten kent. Wat in het ene land leeft, hoeft in het andere niet te wortelen. Binnen die context is de vraag, of Nederland ‘is meegegaan’ met de ontwikkeling in Oostenrijk en Duitsland, dus niet eenduidig te beantwoorden: Nederland is anders meegegaan, vanuit een andere culturele basis. Wij bewegen ons bewust binnen die realiteit.

We spiegelen ons niet aan anderen en schalen ons niet naast buitenlandse voorbeelden. Authenticiteit staat bij ons voorop: trouw blijven aan het genre dat wij liefhebben, met respect voor de traditie, maar ook met een helder besef van de Nederlandse culturele context waarin wij musiceren. Dat maakt onze keuzes eerlijk, eigen en geloofwaardig.”

In Oostenrijk is de gemiddelde leeftijd van de bezoekers van evenementen met blaasmuziek een stuk lager dan in Nederland. Dat wordt grotendeels toegeschreven aan culturele verschillen. Zijn er volgens jullie ook andere redenen waarom jongere generaties in Nederland, algemeen gesproken, ‘afhaken’?

“Bovengenoemde muziekstijlen zijn in Nederland minder groot. Dance, EDM, Rock Metal etc. zijn hier vele malen groter. Daarnaast is Duitsland evenals Oostenrijk veel meer traditiegetrouw. Meer dorpsfeesten, tentfeesten etc. Ik denk dat het daar ook mee te maken heeft. Een specifieke uitleg heb ik niet, maar boven beschreven zaken zijn denk ik deels debet aan wellicht een grotere of andere oorzaak.”

Waar is méér info over Blech Mich te vinden? Wat zijn de gegevens van de contactpersoon?

“Wij werken vooral met Facebook en Instagram als platforms om op te communiceren. Dit werkt tot op heden vrij aardig. Wellicht komt er in de toekomst een website maar dat zal nog even duren en is denk ik niet meer zo van deze tijd.

Onze contactpersonen zijn: Patrick Spelthoen: tel. 06-15406414 en Kai Spelthoen: tel. 06-31338032. E-mail: blechmichkapel@gmail.com.”

Dennis Nussbeutel und seine Musikanten

Winnaar van de 'Grand Prix der Blasmusik 2025'

Dennis Nussbeutel en zijn muzikanten staan voor pure, Böhmsche en traditionele blaaskapellenmuziek – authentiek, met de hand gemaakt en met oprechte passie uitgevoerd. Luisteraars ervaren geen muzikale compromissen, maar de authentieke blaaskapellencultuur op zijn best: polka's, walsen, marsen – gespeeld met toewijding en precisie. Het orkest bestaat uit 20 muzikanten, waaronder een expressief vocaal duo en eigen componisten en arrangeurs. Samen creëren ze een sound die traditie tot leven brengt. Een interview met de muzikale leider: Dennis Nussbeutel.

Dennis: kun je ons iets vertellen over je achtergrond, je muzikale opleiding en je dagelijks leven?

"Ik ben geboren in 1987 en woon vlakbij Heidelberg. Ik heb trompet, piano en Steirische Harmonika leren spelen. Beroepsmatig ben ik docent op een middelbare school in de vakken muziek, Duits en religie. Daarnaast geef ik les aan muzikanten met een Steirische Harmonika en ben ik dirigent van mijn eigen kapel, blaaskapel 'Kleiner Odenwald Allemühl' en de 'Trachtenkapelle Mückenloch'."

Wanneer kwam je op het idee om een grote blaaskapel op te richten?

"In 2022 kreeg ik het idee om deel te nemen aan het 'Europameisterschaft für böhmische Blasmusik' in Lüchtringen (Noordrijn-Westfalen). Daarvoor heb ik destijds een orkest samengesteld. Na de allereerste repetitie was het enthousiasme zo groot dat we besloten om te blijven doorgaan."

Hoe was jullie voorbereiding op de Grand Prix der Blasmusik 2025?

"Uiteraard moesten we eerst twee nieuwe composities vinden, aangezien dat een van de voorwaarden voor deelname was. Het werd al snel duidelijk dat onze flügelhoornspeler, Daniel Schneider, een nieuwe compositie zou schrijven, omdat hij al eerder voor ons had gecomponeerd. De andere compositie kwam van Mathias Rauch, bekend van het succesnummer 'Böhmsche Liebe'.



Vervolgens hebben we ons intensief voorbereid met sectierepetities en volledige repetities."

Jij en je blaaskapel zijn dus al eerder Europees kampioen geworden en nu hebben jullie de 'Grand Prix der Blasmusik 2025' gewonnen. Wat ging er door je hoofd toen de jury de uitslag bekendmaakte?

"Blijdschap! We hebben inderdaad twee keer gewonnen! Allereerst het Europees Kam-

pioenschap in 2022 en nu de Grand Prix in 2025. Het was allebei ongelooflijk en we konden het eerst niet helemaal bevatten. Pas tijdens de autorit naar huis en de dagen erna beseften we wat we samen hadden bereikt."

Jullie kapel bestaat nog niet zo lang. Toch hebben jullie zeer snel een hoog muzikaal niveau bereikt. Hoe hebben jullie dat voor elkaar gekregen?

"Ten eerste heb ik hele goede muzikanten die persoonlijk goed met elkaar overweg kunnen,

en ten tweede zorgen de gezamenlijke repetities en optredens ervoor dat we écht een hechte band hebben."

Zijn alle muzikanten vaste kappelleden, of zijn er regelmatig vervangers nodig?

"Alle muzikanten behoren tot de vaste kern, maar omdat ze ook in andere ensembles spelen, moeten we af en toe een beroep doen op vervangers."

Welk vocaal duo zingt in jullie kapel?

"Ons geweldige zangduo bestaat uit Julia Feil en Matthias Harbarth."

Heeft het winnen van de Grand Prix geleid tot optredens? Waar kunnen liefhebbers jullie vanaf 1 maart 2026 zien en horen?

"Ja, zonder meer. Het winnen van de Grand Prix heeft geleid tot verschillende aanvragen. We treden op tijdens het blaaskapellenfestival Blechlaine in Mayrhofen (Oostenrijk), in het Hofbräuhaus in München, de Egerländer OpenAir in Altusried en op de 'Oide Wiesn' (Oktoberfest) in München. Daarnaast verzorgen we optredens tijdens diverse andere evenementen. In het najaar van 2026 gaan we de studio in om nieuw materiaal op te nemen. We hebben ook al verschillende aanvragen voor 2027 ontvangen."

Hoe denk je dat de Böhmsche / Egerländermuziek zich de komende tien jaar zal ontwikkelen?

"Traditionele blaaskapellenmuziek blijft bestaan, maar zal veranderen. Veel nieuwe invloeden uit andere stijlen en verschillende instrumentatievormen zullen opduiken. Er zijn al veel kleine ensembles met jonge muzikanten die zeer enthousiast hun eigen unieke interpretaties brengen."

Wat verwacht je van Alexander Wurz und die Egerländer Musikanten? Vertegenwoordigt hij het begin van een nieuw tijdperk?

"Natuurlijk markeert Alex het begin van een nieuw tijdperk. Net als Ernst Hutter vóór hem, brengt hij nieuwe inspiratie in het orkest, terwijl hij de traditie in ere houdt. De vonk sloeg meteen over toen ik hem zag optreden tijdens het overdrachtsconcert in München in Circus Krone. Ik ben benieuwd wat Alex nog méér zal bereiken met dit toporkest."

Hoe stel jij een repertoire samen met twee sessies van zestig minuten?

"We beginnen altijd met een levendige mars en spelen vervolgens sets van drie werken met een mooie mix van polka's, walsen en marsen, met en zonder zang. Ik speel graag oude Mosch-stukken die zelden worden uitgevoerd, zoals de wals 'Unterm Kastanienbaum' gecombineerd met klassiekers en solo-stukken."

Ik denk dat de blaaskapellenwereld steeds internationaler wordt. Muziek liefhebbers reizen vaker en in grotere aantallen naar andere landen om de beste kapellen te bewonderen. Deze internationale evenementen winnen daardoor aan populariteit. Leidt dit ook tot een grotere populariteit voor blaaskapellenmuziek in het algemeen?

"Dit leidt inderdaad tot grotere populariteit. Dat zie je vooral bij de vele festivals, zoals Woodstock der Blasmusik en ook tijdens Blechlaine in Mayrhofen. Deze evenementen bieden de deelnemende kapellen een geweldige kans om zich te presenteren en tevens te kunnen netwerken."

Blaaskapellenmuziek heeft niet bij iedereen een positief imago. Hoe komt dat volgens jou?

"Blaaskapellenmuziek wordt vaak geassocieerd met biertenten en bier. Het wordt bestempeld als muziek voor oude mensen, maar deze muziek heeft véél meer te bieden dan uitsluitend het nummer 'Auf der Vogel-

wiese'."

Wat kunnen we doen om het imago van blaaskapellen te verbeteren?

"Spelen – spelen – spelen. Net als de mars van Martin en Stephan Hutter: 'Blasmusik in die Welt'."

Welke drie composities uit de periode na 2020 speel je heel erg graag?

"Oef, dat is moeilijk kiezen. Ik speel meestal klassiekers en zeldzame stukken, wat niet betekent dat ik geen fan ben van moderne arrangementen. Dus ik zou zeggen: 'Eine letzte Runde' van Markus Nentwich, 'Zwei Weggefährten' van Stephan Hutter, en 'Eine böhmische Perle' van onze eigen muzikant Daniel Schneider."



Meer informatie? Zie de website <https://www.dennisnussbeutelundseinemusikanten.de/> of stuur Dennis een mail: dennis.nussbeutel@t-online.de



ORIGINAL

EGERLÄNDER FESTIVAL



ALEXANDER WURZ

& DIE EGERLÄNDER MUSIKANTEN - DAS ORIGINAL

**DIE HÖHNER
SAŠO AVSENIK**

& SEINE OBERKRÄINER

KAPELLE JOSEF MENZL

DKEB . VIERA BLECH

FAM . SOUTHBRASS

LAPALOMA BOYS

JF JUNGFIDEL

ÖBLARNER BAUERNMUSI

TANZKORPS KÖLNER RHEINVEILCHEN E.V.

UVM.

05.- 06. JUNI 26

TANZBRUNNEN KÖLN



**JETZT
TICKETS
SICHERN**

WWW.EGERLAENDERFESTIVAL.DE



KULTURZENTRALE SÜD

KRAFF - STRIEBEL - MUTTER GROSS

mh MUSIC
MUTTER